

ΠΡΩΤΟ F I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

ΟΛΥΜΠΙΟΝ
ΧΑΡΗΤΟΥ
RENAULT

Μια κινηματογραφική ανασκαφή: με τη μέθοδο του ντοκιμαντέρ. Στην Ελευσίνα, τον ιερό τόπο της αρχαιότητας όπου τελούνταν, τον λεγόμενο μήνα Βοηδρομιώνα, τα Ελευσίνια Μυστήρια. Όπου η συναισθηματική ταραχή των μυομένων που τους οδηγούσε από την αγωνία στην έκσταση, σύμφωνα με τον

Πλούταρχο, την προκαλούσαν τα **δρώμενα** (δραματικές αναπαραστάσεις και μμήσεις), τα **λεγόμενα** (τα λόγια που συνόδευαν την τελετουργία) και τα **δεικνυόμενα** (αυτά που επιδεικνύονταν και εκτίθονταν στη θεά). Δέκα χρόνια γυρισμάτων χρειάστηκε ο Φίλιππος Κουτσαφτής για να ολοκληρώσει αυτήν την ταινία, λειτουργώντας ως «προσκυνητής», που τιμήθηκε πρόσφατα με το Πρώτο Βραβείο Ταινίας Τεκμηρίωσης στα Κρατικά Βραβεία Ποιότητας 2000, το Βραβείο της Π.Ε.Κ.Κ. ως καλύτερη ταινία της χρονιάς που πέρασε, αλλά και το πιο σημαντικό, για ταινία ντοκιμαντέρ, Βραβείο Κοινού στο τελευταίο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, με βαθμολογία που ξεπέρασε όχι μόνο τις ελληνικές ταινίες μυθοπλασίας αλλά και τις ταινίες του Διεθνούς Διαγωνιστικού. Πρόκειται για μια ταινία με άποψη επί του θέματος, που περνάει στο κοινό και το συγκινεί, που συνδέει

το παρελθόν με το παρόν, τα μυστικά της μύησης σ' ένα αρχαίο τελετουργικό με σημερινά πρόσωπα της κακοποιημένης από την εκβιομηχάνιση Ελευσίνας, με πρωταγωνιστή έναν «ρακοσυλλέκτη» αδιάφορο για τα υλικά οφέλη της σημερινής ζωής. Κεντρικό σημείο της αφήγησης η «αγέλαστος πέτρα», το καλλίχωρο φρέαρ, όπου σύμφωνα με τη μυθολογία κάθησε κάποτε η θεά Δήμητρα, μετά από εννιά μέρες και εννιά νύχτες χωρίς να τρώει και να πίνει καθώς αναζητούσε την κόρη της Περσεφόνη, και ζήτησε να πιεί νερό. Και το πηγάδι ανάβλυσε, όπως μέχρι πριν λίγα χρόνια, άγλυφο νερό. Τώρα αν γέλασε κι η πέτρα, δεν το ξέρω!

Σωτήρης Ζήκος

Στην Ελευσίνα θα έπρεπε, κανονικά, να πηγαίνουμε με τα γόνατα, όπως στην Παναγιά της Τήνου! Πρέπει να παραδοθείς και με ανιδιοτέλεια να προσεγγίσεις, αληθινά και ειλικρινά, αυτόν τον ιερό χώρο, σημείο και όριο για να δεις τόσο τον κόσμο γύρω σου, όσο και τον εαυτό σου...
Φίλιππος Κουτσαφτής

Αγέλαστος Πέτρα

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΓΙΑ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΜΗΝΑ

- 3** ΣΙΝΕΑΚ: Παιδικές προβολές στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ τα Σάββατα και τις Κυριακές του Φεβρουαρίου
4 Πρόσκληση στο 3ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης-Εικόνες του 21ου Αιώνα, που θα διεξαχθεί από τις 5 έως τις 11 Μαρτίου
5 Παράξενα παιχνίδια, 120 μέρες στα Σόδομα, Οικογενειακή γιορτή και Χαμένη Λεωφόρος στις μεταμεσονύχτιες προβολές

6-7 Μπίλι Έλιοτ, γεννημένος χορευτής, Απίστια, Αγέλαστος Πέτρα και Nurse Betty οι ταινίες Α' προβολής στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ

8-11 Αφιέρωμα 15x15, με 15 ταινίες από 15 χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επιλεγμένες από 15 κορυφαίους δημιουργούς, με την πρωτοβουλία 15 φεστιβάλ της Ευρώπης, από 16 έως 22 Φεβρουαρίου στην αίθουσα ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ

15x15
by
**Η Ευρωπαϊκή
Κινηματογραφική Κληρονομιά**

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΤΙΜΕΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ

2.200 δρχ. - Για τα μέλη: 1.800 δρχ.

ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ

Αφιερώματα: 1.500 δρχ. - Για τα μέλη: 1.000 δρχ.
Εισιτήριο ημέρας για τα αφιερώματα: 2.000 δρχ. -
Για τα μέλη: 1.500 δρχ.

A' Προβολής: 2.200 δρχ. - Για τα μέλη: 1.800 δρχ.

Μόνο για το ΟΛΥΜΠΙΟΝ υπάρχει ειδική
είσοδος για άτομα με ειδικές ανάγκες και
ειδική τιμή εισιτηρίου **1.000 δρχ.**

ΠΡΟΒΟΛΕΣ ΣΙΝΕΑΚ

1.000 δρχ.-Οικογενειακό: 2.000 δρχ. (έως 4 άτομα)

ΜΕΤΑΜΕΣΟΝΥΧΤΙΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

1.500 δρχ. - Για τα μέλη: 1.000 δρχ.

Για πληροφορίες σχετικά με το πρόγραμμα του
ΟΛΥΜΠΙΩΝ και επιβεβαίωση της ημέρας και ώρας
προβολής των ταινιών, τηλεφωνήστε στο **378.404**.

Οι κάτοχοι Κάρτας Μέλους που δε λαμβάνουν το
ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ στο σπίτι τους, παρακαλούνται να ε-
πικοινωνήσουν στο **378.400** για επιβεβαίωση της δι-
εύθυνσής τους.

Το Φεστιβάλ στο Internet!
www.filmfestival.gr

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΦΕΣΤΙΒΑΛ Coordination Européenne des Festivals de Cinéma

Το Ευρωπαϊκό Συντονιστικό Όργανο των Κινηματογραφικών Φεστιβάλ λειτουργεί από το **1997**, στο πλαίσιο του προγράμματος **Media** της Ευρωπαϊκής Ενω-

σης. Ιδρυτικό του μέλος είναι το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, και ο διευθυντής του, Μιχάλης Δημόπουλος, συμμετέχει στο διοικητικό συμβούλιο του συντονιστικού αυτού οργάνου από την ίδρυσή του.

160 ευρωπαϊκά κινηματογραφικά φεστιβάλ είναι σήμερα μέλη του οργάνου αυτού. **Όλα τα κράτη-μέλη** της Ευρωπαϊκής Ένωσης εκπροσωπούνται, καθώς και **ορισμένες άλλες ευρωπαϊκές χώρες**. Ο φορέας αυτός έχει καταρτίσει έναν **κώδικα δεοντολογίας**, που έχει υιοθετηθεί από όλα τα μέλη του, για να ενθαρρύνει μια κοινή επαγγελματική πρακτική μεταξύ των μελών.

Το Συντονιστικό Όργανο αναπτύσσει από κοινού δραστηριότητες με τα μέλη του, με σκοπό την **προώθηση του ευρωπαϊκού κινηματογράφου** (τα φεστιβάλ ενισχύονται απο

το πρόγραμμα **MEDIA** όταν προβάλλουν τουλάχιστον **70% ευρωπαϊκών ταινιών**), τη **βελτίωση της διακίνησης ταινιών** και την **καλύτερη ενημέρωση του κοινού**.

Ενθαρρύνει τη διμερή και πολυμερή συνεργασία μεταξύ των μελών του. Τα μέλη **πληρώνουν τέλη για τη χρηματοδότηση** των δραστηριοτήτων αυτών και συνεισφέρουν και σε συγκεκριμένα προγράμματα. Άλλες πηγές χρηματοδότησης είναι **χορηγίες** από οργανώσεις, φορείς και ιδιώτες, κύρια δε από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ανάμεσα στις πρωτοβουλίες που αναλαμβάνει το όργανο αυτό, είναι η **δημιουργία δικτύων για την προώθηση κοινών προγραμμάτων**, ο συντονισμός εταίρων σε κοινές δράσεις στον ευρωπαϊκό οπτικο-

ακουστικό τομέα, με βασικό στόχο τη **διάσωση και διάδοση της κινηματογραφικής κληρονομιάς** και την **προβολή της οπτικοακουστικής παραγωγής της Ευρώπης**. Στο πλαίσιο αυτό, διοργανώθηκε και το πρόγραμμα **15X15**, με την αμέριστη συμπαράσταση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του προγράμματος **Rafael**.

ΑΠΟΛΥΤΗ ΚΑΛΥΨΗ! ΑΠΟΛΥΤΗ ΑΞΙΟΠΙΣΤΙΑ!

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΙΑΤΡΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ

Το προβλεπόμενο θα
"πρόγραμμά υγείας"!

Η Ασφαλιστική Εταιρία **INTERLIFE**, σε συνεργασία με τα αξιόπιστα Διαγνωστικά Κέντρα **ΕΥΡΩΔΙΑΓΝΩΣΗ**, σας προσφέρουν τώρα το πρώτο πλήρες πρόγραμμα Νοσοκομειακής και Εξωνοσοκομειακής κάλυψης, με άμεση παροχή ιατρικών υπηρεσιών υψηλής ποιότητας:

- Οικογενειακός Γιατρός
- Διαγνωστικά κέντρα
- Νοσοκομειακή περίθαλψη
- Ιατρικές εξετάσεις
- 24 ώρες το 24ωρο
- για όλες τις ηλικίες ανεξαρτήτως ιατρικού ιστορικού
- με το χαμηλότερο κόστος
- χωρίς υποχρεωτική ασφάλιση ζωής

INTERLIFE
ΑΝΩΝΥΜΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Γραμμή εγγραφών **0800 - 166.000** χωρίς χρέωση

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΣ ΤΟΠΙΚΟΣ ΟΙΝΟΣ

Αδήρι

Ο ΠΛΑΣΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΙΣΟΡΡΟΠΗΜΕΝΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ
ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΠΟΙΚΙΛΙΑΣ ΑΕΘΡΗΣ ΑΝΤΑΝΑΚΑΛΑΤΑΙ
ΣΤΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΤΟΠΙΚΟ ΟΙΝΟ ΑΕΘΡΗΣ
ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΑΝΤΑΛΗΣ ΔΕΥΚΟΚΤΡΙΝΟΣ ΟΙΝΟΣ
ΜΕ ΠΡΑΣΙΝΕΣ ΑΝΤΑΓΩΓΕΣ ΔΙΑΚΡΙΝΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ
ΛΕΙΤΗ ΚΑΙ ΦΡΟΥΤΩΔΗ ΕΥΩΔΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΛΗ
ΔΡΟΣΕΡΗ ΚΑΙ ΑΙΜΟΝΙΚΗ ΓΥΣΗ ΤΟΥ.

Μακεδονικός τοπικός οίνος

Αδήρι

Οι αμπελιές
σε αρμυρώδη εδάφη
εδώ καλλιεργούνται
με την μέθοδο της βιολογικής
καλλιέργειας
αμπελοκαλλιέργειας.

Evaggelos Tsantalas a.s.

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ-ΟΛΥΜΠΙΩΝ • ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ «ΟΛΥΜΠΙΩΝ»

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 86 • ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2001

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΛΗΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ • ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ • ΣΥΝΤΑΞΗ: ΜΑΡΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ, ΘΩΜΑΣ ΛΙΝΑΡΑΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΜΠΑΣ, ΜΑΡΙΑ ΠΑΛΑΤΣΑΤΣΙΔΟΥ, ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΞΙΦΛΙΝΟΣ, ΒΟΥΛΑ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ Θ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ • ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΖΑΡΖΟΝΗΣ • ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΤΚΟΣ-ΕΝΤΥΠΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ: ΠΛ. Αριστοτέλους 10, 546 23 Θεσσαλονίκη • Τηλ.: [031] 378.400 • e-mail: info@filmfestival.gr

EUROPA
CINEMAS

MEDIA Programme de l'Union Européenne

ΣΙΝΕΑΚ ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

Κάθε Κυριακή στις 12 το μεσημέρι και κάθε Σάββατο στις 5 το απόγευμα

Ο ΨΕΥΤΗΣ ΒΟΣΚΟΣ

Η γνωστή ιστορία του ψεύτη βοσκού που φώναζε "βοήθεια", αλλά κανείς δεν έτρεξε κοντά του όταν ήλθε ο λύκος να φάει τα πρόβατα, αποτελεί αφορμή για ένα πανέξυπνο κι ευρηματικό κινούμενο σχέδιο, από τα πιο χαρακτηριστικά της βουλγαρικής σχολής. (Διάρκεια: 7')

ΛΟΥΚΥ ΛΟΥΚ, Ο ΚΕΡΑΥΝΟΣ ΤΟΥ ΓΟΥΕΣΤ

Ο πανέξυπνος και θαρραλέος κάουμποϊ, ο θρυλικός Λούκυ Λουκ, σε άλλη μια κλασική περιπέτεια στην Άγρια Δύση, που αυτή τη φορά ξετυλίγεται στο πανί και όχι στις σελίδες των κόμιξ. Με τη βοήθεια του αγαπημένου του αλόγου, της Ντόλυ, η οποία δεν χάνει την ευκαιρία να σχολιάσει τα γεγονότα με το χαρακτηριστικό της χιούμορ, θα αντιμετωπίσει και πάλι τους απατεώνες του Γουέστ, πολεμώντας πάντα ενάντια στην αδικία. Στο πλευρό του στέκεται ο γκαφατζής Ραν-Ταν-Πλαν, ο πιστός σκύλος με τις καλές προθέσεις και την περιορισμένη ευφυΐα! Ο μοναχικός κάουμποϊ, που χάνεται στο ηλιοβασιλέμα παρέα με την Ντόλυ στην τελευταία σελίδα των αγαπημένων μας κόμιξ, αυτή τη φορά θα χαθεί σιγοτραγουδώντας στο βάθος της μεγάλης οθόνης... Ο Λούκυ Λουκ θεωρείται το πιο κλασικό κινηματογραφόφιλο κόμικ με πάρα πολλές παραπομπές στις ταινίες γουέστερν, στην αισθητική και στους αφηγηματικούς κώδικες του είδους. Γι' αυτό και είναι απόλυτα φυσική, και γοητευτική, η μεταγραφή του στον κινηματογράφο των κινουμένων σχεδίων.

Σάββατο 3 & Κυριακή 4 Φεβρουαρίου

Ο ΜΕΘΥΣΜΕΝΟΣ ΗΛΙΟΣ

Ο ήλιος πίνει πολύ μπύρα, μεθάει και πέφτει στη θάλασσα. Μια πολύχρωμη πανδαισία, που μοιάζει να έχει βγει από το τετράδιο παιδικών ζωγραφιών. (Διάρκεια 15')

Ο ΠΡΙΓΚΗΠΑΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Είναι η πρώτη μεγαλειώδης δημιουργία κινουμένων σχεδίων της εταιρίας DREAMWORKS. Πρόκειται για ένα επικό δράμα που αφορά στην ισχύ και το μεγαλείο της αρχαίας Αγύπτου. Είναι η ιστορία δύο ανδρών. Ο Ραμσής, γιος του Φαραώ, και ο Μωυσής, γιος ενός σκλάβου, μεγαλώνουν σαν αδελφία και συνδέονται στενά. Στην αρχή ένα ψέμα τους δένει μαζί. Αλλά αργότερα η αλήθεια θα καταστρέψει το βασίλειο και θα τους φέρει αντιμέτωπους μια για πάντα στην πίστη... στο πεπρωμένο. Ταινία κινουμένων σχεδίων που χρησιμοποιεί τους κανόνες και τις μεθόδους της κανονικής κινηματογράφησης. Στην πραγματικότητα, πολλοί από τους καλλιτέχνες των ειδικών εφέ εργάστηκαν στην ταινία έχοντας ζωντανή δράση για φόντο. Είναι επίσης ένα παράδειγμα για το πόσο σημαντική έχει καταστεί η τεχνολογία στην τέχνη των κινουμένων σχεδίων. Από τις 1.192 λήψεις της ταινία, οι 1.180 έχουν ειδικά εφέ. Μόνο η σκηνή της Ερυθράς Θάλασσας χρειάστηκε 381.000 ώρες για να ολοκληρωθεί, χρόνος που είναι μεγαλύτερος από όσους χρειάστηκε για όλα μαζί τα εφέ στο Τζουράσικ Παρκ.

Σάββατο 10 & Κυριακή 11 Φεβρουαρίου

Ο ΠΕΙΡΑΤΗΣ ΚΑΡΜΠΟΝ

Ένα σκυλί κι ένα γάντι ζωγραφίζουν έναν πειρατή, που ζωντανεύει. Κινούμενο σχέδιο μέσα στο κινούμενο σχέδιο, ευρηματικά αστεία κι ένα όμορφο σύνολο από μια σκηνοθετίδα ειδικευμένη στο παιδικό καρτούν. (Διάρκεια: 7')

ΣΤΡΟΥΜΦ, ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ

Τα Στρουμφ (που στην Αμερική ονομάζονται Smurfs) εμφανίστηκαν στις αρχές της δεκαετίας του '80, όταν η αμερικάνικη εταιρεία παραγωγής κινουμένων σχεδίων H.B., πρότεινε συνεργασία στον πρώτο τους σχεδιαστή, το Βέλγο σκιτσογράφο Πεγιό και ξεπέρασαν κάθε προηγούμενο επιτυχίας στο παιδικό, και όχι μόνο, κοινό της τηλεόρασης. Κάθε ιστορία τους αρχίζει κάπως έτσι: "Μια φορά ήταν ένα ξεχασμένο χωριουδάκι στο δάσος που ζούσαν εκεί κάτι μικροσκοπικά πλασματάκια που τα λέγανε Στρουμφ και ήταν γεμάτα καλοσύνη. Στο ίδιο δάσος ζούσε και ο Δρακουμέλ, ο ταλαντούχος μάγος -γεμάτος κακία- που έλεγε συνεχώς: Ω, πόσο σας μισώ απαίσια Στρουμφάκια. Κάποια μέρα θα πέσετε στα χέρια μου και τότε αλίμονό σας... Κι εσείς, αν είστε καλά παιδάκια, σίγουρα θα συναντήσετε κάποια μέρα τα Στρουμφάκια". Κι αυτή τη φορά, όχι στην οθόνη της τηλεόρασης, αλλά του σινεμά. Το κλου αυτής της ιστορίας είναι ένα στρουμφομωρό, που ο ερχομός του αναστατώνει συναισθηματικά ολόκληρη την κοινότητα των Στρουμφ, και τη βάζει σε νέες περιπέτειες απέναντι στην επιβουλή του μοχθηρού Δρακουμέλ και της πονηρής Ψιψινέλ που τον συνοδεύει.

Σάββατο 17 & Κυριακή 18 Φεβρουαρίου

Ο ΠΕΤΡΟΣ ΚΑΙ Ο ΛΥΚΟΣ

Το γνωστό παραμύθι του μικρού Πέτρου που τα έβαλε μ' ένα λύκο, δίνει την ευκαιρία στον Γκύντερ Ρατζ να κάνει ένα αριστουργηματικό κινούμενο σχέδιο με πλαστελίνη, που παραπέμπει άλλοτε στο γερμανικό εξηρεσιονισμό κι άλλοτε στην πρωτόγονη τέχνη. (Διάρκεια 11')

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ

Ένα κινηματογραφικό υπερθέαμα, μοναδικό στην ιστορία των κινουμένων σχεδίων, με το οποίο η 20th Century Fox εγκαινίασε το animation τμήμα της, για να εισέλθει ανταγωνιστικά σ' ένα χώρο που κυριαρχούσε αποκλειστικά, από το 1989, η Walt Disney. Η ταινία, βασισμένη στον μύθο της χαμένης κόρης των Ρομανών, την Αναστασία (η Ίνγκριντ Μπέργκμαν κέρδισε το Όσκαρ Α' Γυναικείου Ρόλου το 1956 στην ομώνυμη ταινία), είναι ένα μιούζικαλ, που έχει ως πρότυπό του το *Ωραία μου κυρία*. Μια ταινία που ξεκινάει από τη Ρωσία του 1918 και καταλήγει στο Παρίσι σε μια διαδρομή γεμάτη εκπλήξεις, τραγούδια και οπτική φαντασμαγορία -σε διαστάσεις σινεμασκόπ και με χρήση της πιο προωθημένης ψηφιακής τεχνολογίας- δημιουργώντας ένα αποτέλεσμα τόσο λαμπερό, σύνθετο και προχωρημένο, που μοιάζει μερικές φορές σαν να απευθύνεται πρώτα στους ενήλικες και μετά στους ανήλικους θεατές. Πάντα στα σύνορα της φαντασίας.

Σάββατο 24 & Κυριακή 25 Φεβρουαρίου

Κορηνοί ΣΙΝΕΑΚ: Κουκου/Ηβη • Εισιτήριο: 1.000 δραχμές. Οικογενειακό εισιτήριο (μέχρι 4 άτομα): 2.000 δραχμές

Η πρώτη αλλά και η δεύτερη διοργάνωση του Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης -Εικόνες του 21ου Αιώνα- τον Μάρτιο του 1999 και του 2000, απέδειξαν ότι το ενδιαφέρον του κοινού για την καλλιτεχνική αυτή έκφραση της πολυδιάστατης πραγματικότητας δεν περιορίζεται στα στενά όρια της μικρής οθόνης. Το ντοκιμαντέρ, μέσο καταγραφής και μετάδοσης απόψεων και ιδεών, αλλά και τρόπος ενημέρωσης για θέματα που αφορούν τον σύγχρονο άνθρωπο, ανακάλυψε τα τελευταία χρόνια, νέες δίοδους επικοινωνίας με το κοινό.

Το 3ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης, που συνδιοργανώνουν το Υπουργείο Πολιτισμού, το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και η Νέα Ελληνική Τηλεόραση (NET), με την υποστήριξη του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου και της ΕΤ-3 θα διεξαχθεί φέτος από τις 5 έως τις 11 Μαρτίου στις αίθουσες ΟΛΥΜΠΙΟΝ και ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ. Για μία εβδομάδα πάνω από 70 προγράμματα από όλο τον κόσμο ανοίγουν ένα παράθυρο αλήθειας στην ιστορία, την κοινωνία, την εξέλιξη του πολιτισμού και τις ανθρώπινες σχέσεις.

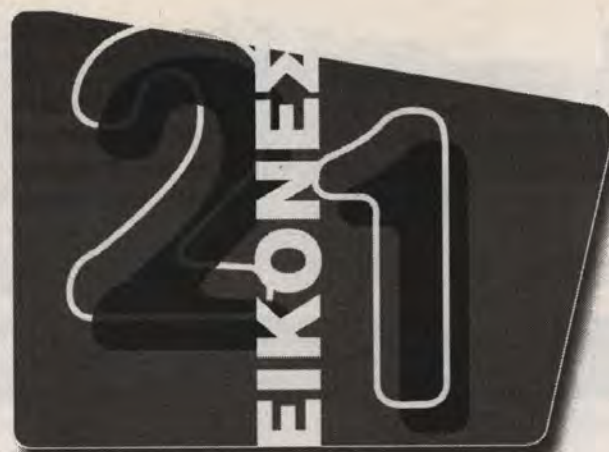
Φιλοδοξία του Φεστιβάλ δεν είναι μόνο να παρουσιάσει στο κοινό τις ποικίλες τάσεις μιας ιδιαίτερα ενδιαφέρουσας τέχνης αλλά και να φέρει σε επαφή τους Έλληνες δημιουργούς με τις καινούργιες εξελίξεις στον οπτικοακουστικό τομέα, δίνοντας τους παράλληλα μια μοναδική ευκαιρία πληροφόρησης και με τη χρήση των μέσων που προσφέρει η σύγχρονη τεχνολογία.

Οι ενότητες που απαρτίζουν το πρόγραμμα του Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης - Εικόνες του 21ου Αιώνα, είναι οι εξής:

Ώσεις του Κόσμου: Οι ταινίες που προβάλλονται σε αυτή τη σειρά αφορούν κυρίως σύγχρονα θέματα κοινωνικού και ιστορικού περιεχομένου. Θέματα που ασχολούνται με την ανθρώπινη εμπειρία, όπως αυτή διαμορφώνεται από τις συνθήκες του κοινωνικού και πολιτικού γίγνεσθαι.

Η Καταγραφή της Μνήμης: Γεγονότα και πρόσωπα που έπαιξαν σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση της σύγχρονης πραγματικότητας και αποτελούν ζωντανό κομμάτι της ιστορίας.

Πορτραίτα - Ανθρώπινες Διαδρομές: Ο άνθρωπος παρ'ότι ως κυρίαρχο στοιχείο μιας θεματικής ενότητας όπου η ζωή, η καθημερινότητα, αλλά και οι πολλαπλές ιστορικές και πολιτισμικές διακυμάνσεις επηρεάζουν καθοριστικά την αφήγηση.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ 21ου ΑΙΩΝΑ

3ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

5-11 ΜΑΡΤΙΟΥ 2000

Μικρές Αφηγήσεις: Μικρές προσωπικές ιστορίες, που αφηγούνται ιστορίες ανθρώπων που σημάδεψαν με την πορεία τους και που τελικά μας αφορούν όλους.

Σκιές Στη Νύχτα: Αθέατες όψεις και αναφορές σε θέματα που αφορούν ένα κόσμο σκοτεινό και απροσπέλαστο, αλλά ταυτόχρονα ένα σημαντικό κομμάτι της σύγχρονης ζωής.

Μουσική Μέσα από το Φακό: Ντοκιμαντέρ με θέματα τη μουσική αλλά και με θέματα που αφορούν τη νεολαία.

ΑΦΙΕΡΩΜΑΤΑ

Albert Maysles: Ειδικό αφιέρωμα στο γνωστό δημιουργό και απονομή τιμητικού βραβείου για το σύνολο του έργου του.

Λευτέρης Ξανθόπουλος: Ειδικό αφιέρωμα

Ιρανικά θέματα: Επιλογή από την πλούσια παράδοση των Ιρανών σκηνοθετών.

Focus Yugoslavia: Δείγματα από τη σύγχρονη παραγωγή της Γιουγκοσλαβίας.

ΠΑΡΑΛΛΗΛΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

• Το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης με την προβολή της σημαντικότερης σύγχρονης παραγωγής ταινιών και βίντεο ντοκιμαντέρ, αλλά και με τις διάφορες προγραμματισμένες του εκδηλώσεις, όπως τη Διεθνή Αγορά, τα αφιερώματα και τις συναντήσεις, στοχεύει να αποτελέσει μια στέρεα βάση για

την ανάπτυξη ενός γόνιμου διαλόγου πάνω στις τελευταίες εξελίξεις στον κινηματογράφο της πληροφόρησης και γενικότερα στον οπτικοακουστικό χώρο.

• Το 1999, το Φεστιβάλ κατόρθωσε να πραγματοποιήσει με τη συνεργασία του ΟΤΕ την πρώτη τηλεσυνδιάσκεψη με τον επιφανή επικοινωνιολόγο, γλωσσολόγο και φιλόσοφο Νόαμ Τσόμσκι, σε ζωντανή σύνδεση με το Τεχνολογικό Ινστιτούτο Μασαχουσέτης (MIT). Το 2000, στο πλαίσιο του ίδιου προγράμματος, φιλοξένησε τον διεθνή φήμης Έλληνα επιστήμονα Μιχάλη Δερτούζο, Διευθυντή του Εργαστηρίου των Υπολογιστών του MIT.

• Για τρίτη φορά φέτος, σε συνδιοργάνωση με την Νέα Ελληνική Τηλεόραση (NET) θα πραγματοποιηθεί η Αγορά Ντοκιμαντέρ, με στόχο να καλύψει τους συγκεκριμένους τομείς εμπορικής δραστηριότητας που απαιτούν οι ανάγκες των τηλεοπτικών δικτύων της ευρύτερης περιοχής της Μεσογείου, καθώς επίσης και το Pitching Forum 2001 που διοργανώνουν το EDN (Ευρωπαϊκό Δίκτυο Ντοκιμαντέρ) σε συνεργασία με το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης - Εικόνες του 21ου Αιώνα και την υποστήριξη του Προγράμματος MEDIA Promotion, το Soros Documentary Fund του Ινστιτούτου Open Society και του MEDIA Desk Hellas.

Κατά τη διάρκεια του Pitching Forum 2001, οι Έλληνες παραγωγοί θα παρουσιάσουν, με συναδέλφους τους των Βαλκανίων και της Νότιας Ευρώπης, projects τους σε εκπροσώπους ευρωπαϊκών και ελληνικών τηλεοπτικών σταθμών.

• Το Τμήμα Αγοράς θα προσκαλέσει στη Θεσσαλονίκη υπεύθυνους προγράμματος των τηλεδικτύων των βαλκανικών χωρών, με στόχο την προώθηση και διακίνηση τηλεοπτικού υλικού που εξασφαλίζεται στο πλαίσιο του Φεστιβάλ. Το Doc Market συνδιοργανώνεται από κοινού με τη NET.

ΒΡΑΒΕΙΑ

Το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης -Εικόνες του 21ου Αιώνα δεν είναι διαγωνιστικό. Υπάρχουν όμως τρία βραβεία τα οποία απονέμονται από τους δημοσιογράφους και το κοινό. Τα τρία βραβεία είναι:

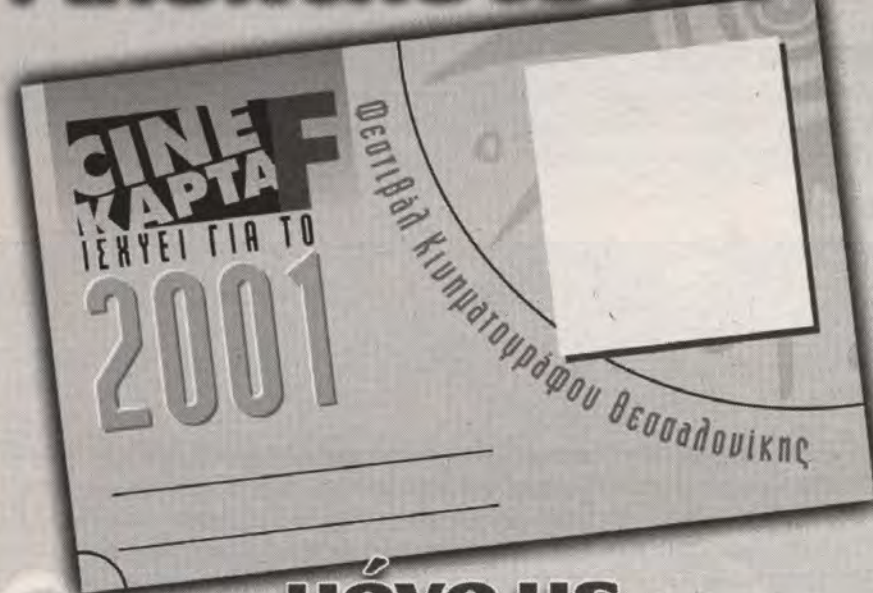
- Βραβείο Ελλήνων Δημοσιογράφων
- Βραβείο Ξένων Δημοσιογράφων
- Βραβείο Κοινού

Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης δέχεται απτήσεις, έως και τις 28 Φεβρουαρίου, για εθελοντική εργασία στο 3ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ, στους εξής τομείς:

- Γραφείο Τύπου
- Δημόσιες Σχέσεις
- Οργάνωση Εκδηλώσεων

Τιμές εισιτηρίων 3ου Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ: Ημερήσιο: 1.000 δρχ. • Κάρτα Μέλους: δωρεάν • Όλες οι προβολές: 7.000 δρχ. με έκδοση ειδικής κάρτας

Αποκτήστε την

μόνο με
20.000 ΔΡΧ.
(φοιτητές 15.000 δρχ.)

και εξασφαλίστε:

- Ελεύθερη είσοδο (με σειρά προτεραιότητας) σε όλες τις προβολές του 42ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης (9-18 Νοεμβρίου 2001) εκτός των προβολών 21.00 και 23.00 στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT - Αίθουσα 1
- Ελεύθερη είσοδο σε όλες τις προβολές του 3ου Διεθνούς Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης (5-11 Μαρτίου 2001)
- Έκπτωση στα εισιτήρια του ΟΛΥΜΠΙΟΝ 20-25%
- 25% έκπτωση στις εκδόσεις του Φεστιβάλ

Την **CINEKAPTA** μπορείτε να την προμηθευτείτε από τα γραφεία του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης (Πλ. Αριστοτέλους 10, 6ος όροφος - 10.00 π.μ. έως 4.00 μ.μ.)

Caffè
Vescovi
DAL 1927

Vescovi,
il caffè è
un'arte
Coffee is an art

Κάπου τον έχεις ακούσει.....

Τον έχεις δοκιμάσει σε κάποιο

καφέ - μπάρ.....

Τώρα ήρθε η ώρα να μάθεις

τον eXpresso Vescovi.....

Μάθε για τον eXpresso

Αποκλειστική διάθεση για την Ελλάδα.

Accento
SOCIETÀ DI IMPORTAZIONI

ΕΔΡΑ: ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ι. ΔΡΑΓΟΥΜΗ 4 - ΡΟΓΚΟΤΗ 3 - Τ.Κ. 546 24 - ΤΗΛ - FAX: (031) 240.642
ΑΘΗΝΑ: ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 43, ΜΑΡΟΥΣΙ, Τ.Κ. 151 24 ΤΗΛ - FAX: (01) 61.44.331

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ και 13

ΜΕΤΑΜΕΣΟΝΥΧΤΙΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ ΣΤΟ ΟΛΥΜΠΙΟΝ

Παράξενα παιχνίδια / Funny games

Σκηνοθεσία-σενάριο: Μίκαελ Χάνεκε

Παίζουν: Σούζαν Λόταρ, Ούλριχ Μιούχε, Φρανκ Γκίερνγκ, Άρνο Φρις

Διάρκεια: 102', 1997

Όταν η ταινία προβλήθηκε στο Φεστιβάλ Καννών 1997, δίκασε κοινό και κριτικούς μ' έναν τέτοιο ακραίο και οξύ τρόπο, που το γεγονός αποτέλεσε ένα μικρό σκάνδαλο. Η ιστορία: δύο νεαροί καλοντυμένοι και καθώς πρέπει, εμφανίζονται στο εξοχικό σπίτι μιας αστικής οικογένειας ζητώντας ευγενικά μερικά αυγά. Η οικοδέσποινα τους προσκαλεί να περάσουν και ικανοποιεί το αίτημά τους. Όταν η πόρτα κλείνει πίσω τους, αρχίζει η κάθοδος προς την κόλαση. Οι δύο νεαροί μ' έναν απίστευτο σαδισμό, εξευτελίζουν, ταπεινώνουν, βασανίζουν και τελικά μακελεύουν τα μέλη της οικογένειας ένα προς ένα. Αυτό που εν πρώτοις ταραίζει είναι αυτή η παράλογη και τυφλή βία, την οποία ιδιοφυώς ο Χάνεκε την κρατά αποκλεισμένη στο εκτός πεδίου. Ο θεατής αισθάνεται παγιδευμένος και παραμένει στη θέση του άναυδος, καθηλωμένος και ανήμπορος μπροστά στην "αόρατη" φρίκη των εικόνων μ' ένα αίσθημα δυσάρεσκειας, ενόχλησης και επιτεινόμενου άγχους να τον κυριεύει. Μη μπορώντας να κατανοήσει τους μηχανισμούς της βίας αδυνατεί να την "απολαύσει", δηλαδή να την καταναλώσει ως φιλικό προϊόν. Ταινία σκοτεινή, απειλητική και συγκλονιστική, που αποφλοιώνει το καταναλωτικό περιβλήμα της βίας, στο σινεμά και στη ζωή, και μας αναγκάζει να δούμε το αληθινό της πρόσωπο —αυτό που πολλοί δεν άντεξαν ν' αντικρύσουν— και αποτελεί μια σπάνια, αυθεντική αλλά και "ανυπόφορη" κινηματογραφική εμπειρία.

Θωμάς Λινάρας

Παρασκευή 9 Φεβρουαρίου, ώρα 01:00

Οικογενειακή γιορτή / Festen

Σκηνοθεσία: Τόμας Βίντερμπεργκ

Σενάριο: Τόμας Βίντερμπεργκ, Μόργκενς Ρούκοφ

Παίζουν: Ούλρικ Τόμσεν, Χένινγκ Μόρτζεν, Τόμας Μπο Λάρσεν, Πάπρικα Σπιν

Διάρκεια: 105', 1998

Η καλύτερη ταινία του Δόγματος '95, που αναστάτωσε το Φεστιβάλ των Καννών το 1998 και τιμήθηκε με το Ειδικό Βραβείο της Επιτροπής. Καλύτερη γιατί, αποποιούμενη τις πιο βασικές τεχνικές «ευκολίες» που απαιτούνται για το γύρισμα μιας ταινίας: χρήση τεχνητού φωτισμού, μακιγιάζ στους ηθοποιούς, ειδικά εφέ, επέμβαση στους χώρους, σταθερή κάμερα, ηχητική και μουσική επένδυση κ.α., στηρίζεται κυρίως σ' ένα δυνατό θέμα, που αναπτύσσεται μέσα από μια κλιμάκωση αφηγηματικών ανατροπών που προκαλούν σοκ στο θεατή, και στην γκάμα των ερμηνευτικών ικανοτήτων ενός πολυπρόσωπου καστ. Όλη η ιστορία διαδραματίζεται στη διάρκεια ενός 24ώρου σε μια εξοχική έπαυλη, όπου ο Χέλγκε, ένας επιβλητικός μεγαλοαστός, προσκαλεί σε επίσημο δείπνο συγγενείς και στενούς φίλους για να γιορτάσουν τα εξηκοστά του γενέθλια. Ο μεγαλύτερος γιος του Χέλγκε, ο Κριστιάν, η απύσχα διδυμη αδελφή του Λίντα, που έχει πνιγεί πριν έναν χρόνο, η άλλη αδελφή του η Χελένε, που καταφτάνει μ' έναν μάλλον ανεπιθύμητο συνοδό, ο μικρότερος αδελφός Μίκαελ, που έρχεται απρόσκλητος και προκλητικός μαζί με την οικογένειά του, μια καμαριέρα και η μητέρα, η Έλσα, αποτελούν τα βασικά πρόσωπα ενός οικογενειακού συμπλέγματος, που κρύβει ένοχα και φοβερά μυστικά. Η ατμόσφαιρα φορτίζεται σταδιακά μέσα από υπαινιγμούς και αλλοπρόσαλες συμπεριφορές. Όπου θα αρχίσουν να σκάνε, σαν περιοδικές εκρήξεις, οι αποκαλύψεις που θα κάνει ο Κριστιάν στο τραπέζι, μέσα από το τελετουργικό της πρόποσης. Κι όλο το επιβλητικό σκηνικό της ευπρέπειας θα αρχίσει να καταρρέει για να καταλήξει σε μια τρελή νύχτα ξεγυμνώματος και ολοθυγμών. Ως το ξημέρωμα, όπου κανείς πια δεν θα είναι αυτό που ήταν πριν.

Σωτήρης Ζήκος

Παρασκευή 23 Φεβρουαρίου, ώρα 01:00

Σαλο ή 120 μέρες στα Σόδομα

Salo o le 120 giornate di Sodoma

Σκηνοθεσία-σενάριο:

Πιέρ Πάολο Παζολίνι

Παίζουν: Πάολο Μπονατσέλι,

Τζιόρτζιο Κατάλντι, Ουμπέρτο

Πάολο Κουιναβάλε, Άλντο Βαλέτι,

Κατερίνα Μποράτο

Διάρκεια: 117', 1975

Τοποθετώντας χρονικά τη δράση στο 1944 και επιλέγοντας ως τόπο της τη φασιστική «δημοκρατία» του Σαλό, ο Παζολίνι κάνει μια καθοριστική κίνηση: αφαιρεί από το μύθο τις αρχικές προθέσεις του συγγραφέα, το μυθιστόρημα του μαρκήσιου Ντε Σαντ,

και του προσδίδει μια άλλη διάσταση. Συνδέοντας το σαδισμό και την απελευθέρωση της επιθυμίας από κάθε είδους περιορισμό (ηθικό ή άλλο) με τον ιταλικό φασισμό μπολιάζει την ιστορία με κάποιες πολιτικές αναφορές. Ταυτόχρονα κάνει ένα σχόλιο για τη φύση της εξουσίας, για τον ολοκληρωτισμό, για τη σχέση του έρωτα(;) και της εξουσίας. Δύο πόλοι είναι ευδιάκριτοι στην αφήγηση: από τη μία τέσσερις άνδρες, υψηλόβαθμα στελέχη του φασιστικού καθεστώτος, και στον αντίποδά τους η ομάδα των νέων που βρίσκεται έγκλειστη στη βίλα. Ο Παζολίνι στο κύκνειο άσμα του εικονογραφεί την ιστορία βρίσκοντας αναλογίες με τη Δαντική κόλαση: τον "προθάλαμο της κόλασης" ακολουθούν ο κύκλος των Διαστροφών, των Κοπράνων και τέλος του Αίματος. Σεξουαλικά όργια, βασανισμοί, ταπεινώσεις, εξευτελισμός της ανθρωπίνης ύπαρξης. Ορισμένες φορές οι εικόνες της ταινίας προκαλούν την αποστροφή του βλέμματος. Όμως όλες αυτές οι εικόνες και τα συμβάντα στην αφήγηση και οι κορυφώσεις της δραματικής πλοκής, δεν φαίνονται σήμερα τόσο εκτός εποχής, όσο τη χρονιά που γυρίστηκε η ταινία. Είναι τελικά εκφάνσεις των πιο σκοτεινών επιθυμιών του ανθρώπου(;) για κυριαρχία και εξουσία. «Είναι η πρώτη φορά που κάνω μια ταινία για τον σύγχρονο κόσμο», ήταν η δήλωση των προθέσεων του σκηνοθέτη, που προσδιορίζει και τον τελικό στόχο της ταινίας: Μια αλληγορία για τη βία στη σύγχρονη κοινωνία, ένα σχόλιο για την ηθική κατάπτωση του ανθρώπου, μια ενοχλητική υπενθύμιση των ακροτήτων του ολοκληρωτισμού, μια elegia για τις σκοτεινές πλευρές της ανθρωπίνης ύπαρξης.

Δημήτρης Μπάμπας

Παρασκευή 16 Φεβρουαρίου, ώρα 01:00

Χαμένη Λεωφόρος

Lost Highway

Σκηνοθεσία: Ντέιβιντ Λυντς

Σενάριο: Ντέιβιντ Λυντς, Μπάρνυ Γκίφορντ

Παίζουν: Μπιλ Πούλμαν, Πατρίσια Αρκέτ, Μπαλτάζαρ Γκέτι, Ρόμπερτ Μπλέικ, Ρόμπερτ Λότζια

Διάρκεια: 134', 1996

Οσαξοφωνίστας Μπιλ Πούλμαν, είναι φυλακισμένος για τη δολοφονία της γυναίκας του, της μελαχρινής Πατρίσια Αρκέτ. Ξαφνικά, ένα πρωί ο κατάδικος εξαφανίζεται μυστήρια και ανεξήγητα και στη θέση του βρίσκεται, άλλο τόσο μυστήρια και ανεξήγητα, ο νεαρός μηχανικός αυτοκινήτων Μπαλτάζαρ Γκέτι —άσχετος με την υπόθεση— που αφήνεται τελικά ελεύθερος και ο οποίος βγαίνοντας από τη φυλακή θα

γνωρίσει μια ξανθιά Πατρίσια Αρκέτ, γκόμενα ενός γκάνγκστερ, που μοιάζει καταπληκτικά με τη δολοφονημένη γυναίκα... Χαλαρώστε, μπείτε και μην ψάξετε για έξοδο κινδύνου. Βρίσκεστε στον παράδοξο, απρόβλεπτο και οραματικό κόσμο του Ντέιβιντ Λυντς. Το λιγότερο που μπορεί κανείς να πει για την Χαμένη Λεωφόρο είναι πως πρόκειται για μια αλλόκοτη ταινία. Σπάζοντας κάθε συμβατό αφηγηματικό κώδικα και έννοια κοινής λογικής ακολουθίας, η Χαμένη Λεωφόρος μοιάζει μ' ένα άγριο ξύπνημα στη χώρα του εφιάλτη. Με δύο φαινομενικά διαφορετικές ιστορίες που συγκλίνουν στο μεταφυσικό μοτέλ «Lost Highway», κάπου χαμένο σε μια εσωτερική ψυχική έρημο, η ταινία διαπερνά τάχιστα τα στρώματα του συνειδητού, για να φτάσει με όχημα τη φαντασία, στη στάση του ασυνείδητου: εκεί όπου λειτουργεί η γεννήτρια των ονείρων. Χρησιμοποιώντας και μεταλάσσοντας (γδέρνοντας σχεδόν) τα στοιχεία του ψυχολογικού θρίλερ και του φιλμ νουάρ, η Χαμένη Λεωφόρος είναι μια ταινία για το μη ανθρώπινο της ανθρωπίνης φύσης, που μιλά για το ανεπίπτο και δείχνει, χωρίς να εξηγεί, τον σχιζοειδή χαρακτήρα του ανθρώπινου μυαλού, ισοροπώντας ανάμεσα στο σκοτάδι και στο... ημίφως.

Θωμάς Λινάρας

Παρασκευή 2 Μαρτίου ώρα 01:00

Α'ΤΑΙΝΙΕΣ ΑΠΡΟΒΟΛΗΣ

Μπίλι Έλιοτ, γεννημένος χορευτής Billy Elliot

Σκηνοθεσία: Στίβεν Ντάλντρι

Σενάριο: Λι Χολ

Φωτογραφία: Μπράιαν Τουφάνο

Μοντάζ: Τζον Γουόλσον

Μουσική: Στίβεν Γουόρμπεκ

Ηθοποιοί: Τζέμι Μπελ, Τζούλι Γουόττερς, Γκάρνι Λιούις, Τζέμι Ντρέιβεν

Διάρκεια: 110'

Στη μικρή κοινότητα του Ντάρχαμ στη Β.Α. Αγγλία, κατά τη διάρκεια μιας απεργίας ανθρακωρύχων το 1984, οι ομάδες των απεργών από τη μία, των απεργοσπαστών και των αστυνομικών από την άλλη, δημιουργούν ένα κλίμα κάθε άλλο παρά ήσυχο και ειδυλλιακό. Ανάμεσα στους πιο μαχητικούς απεργούς είναι ο Τόνι, ο οποίος ωθεί τον 11χρονο γιο του Μπίλι, να κάνει μαθήματα μποξ φορώντας τα γάντια που κάποτε τίμησε με τις γροθιές του ο ίδιος. Μόνο που ο Μπίλι δεν είναι φτιαγμένος για ένα τόσο βίαιο σπορ κι αυτό γίνεται ολοφάνερο από την απογοητευτική πρόοδό του στο γρονθοκόπημα.

Κάποια μέρα, που παραμένει ως αργά στο γυμναστήριο, μαγεύεται από τις κινήσεις μιας τάξης μπαλέτου, στην οποία διδάσκει η κ. Γουόλκινσον, η κόρη της οποίας πείθει τον Μπίλι να παρακολουθήσει τα μαθήματα. Η κ. Γουόλκινσον διαβλέπει αμέσως το ταλέντο του Μπίλι στο χορό και τον παροτρύνει να συνεχίσει. Όταν όμως ο πατέρας του μαθαίνει ότι ο γιος του έβγαλε τα γάντια από τα χέρια για να φορέσει τις πουέντ στα πόδια του, εξαγριώνεται τόσο που αρπάζει με το ζόρι από το μάθημα τον Μπίλι και τον τιμωρεί, αναγκάζοντάς τον να μένει συνέχεια στο σπίτι για να φροντίζει τη μισότρελη γιαγιά του.

Τότε η κ. Γουόλκινσον προτείνει στον Μπίλι να του παραδίδει μαθήματα στα κρυφά, προκειμένου αυτός να λάβει μέρος σ' ένα διαγωνισμό για μια υποτροφία στη Βασιλική Σχολή Μπαλέτου...

Ο 13χρονος πρωταγωνιστής Τζέμι Μπελ στην ταινία φαίνεται ότι μπορεί να κάνει τα πάντα. Βγάζει μια γκάμα συναισθημάτων από πικρία έως συμπόνοια και από οργή μέχρι ευχαρίστηση. Βοηθούμενος από τη χορογραφία του Πίτερ Ντάρλινγκ —με την πολύ σωστά επιλεγμένη μουσική από T-Rex, Clash και Jam— οι κινήσεις του έχουν τόση δύναμη, που δικαιολογούν απόλυτα την άποψη της ταινίας για το χορό ως τρόπο ατομικής έκφρασης και αντιτίθεται στην προκατάληψη ότι είναι σημάδι θηλυπρέπειας.

«Το εκπληκτικό με τα παιδιά ηθοποιούς είναι ότι μπορεί κανείς να καταλάβει αμέσως πότε υποδύονται κάποιο ρόλο εντελώς ξένο από την καθημερινή τους ζωή και πότε όχι. Όταν έχεις ένα παιδί που ερμηνεύει αληθινά, με βάση τις προσωπικές του εμπειρίες, το αποτέλεσμα είναι τρομερά δυνατό και συγκινητικό. Αυτός είναι ο λόγος που η “ερμηνευτική ικανότητα” του Τζέμι είναι τόσο ιδιαίτερη.»

Στίβεν Ντάλντρι, σκηνοθέτης

«Είναι επίφοβο να παίρνεις ένα αγόρι της επαρχίας από το σχολείο του και να το βάζεις στην αλλόκοτη θέση να πρωταγωνιστήσει σε μια ταινία. Το παιδί πρέπει να επιστρέψει μετά στην κανονική του ζωή, γεγονός που μπορεί να του προκαλέσει προβλήματα. Ο Τζέμι όμως, όντας ιδιαίτερα έξυπνος και χάρη στη βοήθεια άλλων, δεν φάνηκε να χάνει την προοπτική των πραγμάτων.»

Πίτερ Ντάρλινγκ, χορογράφος

Απιστία Trolösa

Σκηνοθεσία: Λιβ Ούλμαν

Σενάριο: Ίνγκμαρ Μπέργκμαν

Φωτογραφία: Γιόργκεν Πέρσον

Ηθοποιοί: Λένα Έντρε, Έρλαντ Γιόζεφσον, Κρίστερ Χένρικσον, Τόμας Χάντσον

Διάρκεια: 155'

Ταινία σε σενάριο του Ίνγκμαρ Μπέργκμαν, που έγραψε 80 χρονών, βασισμένο σ' ένα (ακόμα) πραγματικό περιστατικό της πολυτάραχης ερωτικής ζωής του. Ένα σενάριο που τον παίδευε χρόνια και δεν κατάφερε να ολοκληρώσει παρά μόνο όταν “πρόβαλε” την ψυχή του κεντρικού χαρακτήρα της Μάριαν στην περσόνα της ηθοποιού Λένα Έντρε. Και μετά το παρέδωσε, άνευ όρων, στην Λιβ Ούλμαν, πρωταγωνίστρια σε μερικές από τις σημαντικότερές του ταινίες και για χρόνια —κάποτε— σύντροφο της ζωής του, για να το σκηνοθετήσει. Πρόκειται βέβαια για μια μπεργκμανική ταινία στην αφηγηματική της δομή, μια ταινία διαλόγων, με περιορισμένους χώρους και ρόλους, που αποκαλύπτει όμως νέες ανεξερεύνητες περιοχές της ανθρώπινης ψυχής μέσα από μια ιστορία απιστίας. Ένας απομονωμένος από τον κόσμο υπερήλικας συγγραφέας (ο Έρλαντ Γιόζεφσον σαν το alter ego του Μπέργκμαν) ακούει την Μάριαν, μια νέα και όμορφη γυναίκα (η Λένα Έντρε σαν μια συνταρακτική γυναικεία μορφή που μοιάζει να έρχεται από το παρελθόν) να αφηγείται την ιστορία της ζωής της. Η Μάριαν έχει έναν ευτυχισμένο γάμο με τον Μάρκου, διακεκριμένο μάστορα, και την εννιάχρονη κόρη της, την Ιζαμπέλ, ώσπου ένα βράδυ που ο Μάρκου λείπει απ' το σπίτι, ο Ντάβιντ, ο καλύτερος φίλος του που τους επισκέπτεται συχνά, της προτείνει να κάνουν έρωτα —μετά από 20 χρόνια φιλίας. Η Μάριαν δέχεται, μάλλον απερίσκεπτα, και μπλέκεται σε μια παράνομη σχέση πάθους που θα οδηγήσει και τους τρεις τους σε ακραίες καταστάσεις, με μόνο αθώο θύμα την Ιζαμπέλ (διάσταση στην οποία έδωσε έμφαση η σκηνοθεσία της Λιβ Ούλμαν και όχι το σενάριο του Μπέργκμαν). Η κατάληξη θα είναι τραγική, η Μάριαν θα μείνει έγκυος από τον εραστή της, η απιστία της θα γίνει διπλή, μια μεγάλη φιλία θα διαλυθεί και ο Μάρκου θα οδηγηθεί στην αυτοκτονία. Ίσως πρόκειται για την τελευταία ταινία του Μπέργκμαν, ως την τελευταία πράξη αποκάλυψης της ζωής και του έργου του, έστω κι αν ως σκηνοθετική οπτική αποτελεί “μια υπόθεση αυστηρά προσωπική”, της Λιβ Ούλμαν.

“Έχω ερωτευθεί κι έχω χάσει, μ'έχουν αφήσει και τους έχω αφήσει, δεν νομίζω ότι το έχω επαναλάβει όσες φορές το έχει κάνει εκείνος. Όφειλα να εκπληρώσω τις υποχρεώσεις μου, να φτιάξω φαγητό, είχα ένα παιδί να φροντίσω, να το στείλω στο σχολείο. Οι ιδιοφυίες δεν χρειάζεται να τα κάνουν αυτά, έτσι μπορούν να μείνουν μ'όποιον είναι μαζί τους. Αυτό είναι ένα προνόμιο το οποίο εμείς δεν το έχουμε. Αναγνωρίζω ένα μεγάλο μέρος του εαυτού μου στην Μάριαν και χρησιμοποίησα αρκετά στοιχεία από τις εμπειρίες μου. Επειδή ήθελα αυτή η ταινία να είναι ελπιδοφόρα κι ήθελα ο ίδιος να συγχωρήσει τον εαυτό του, ήθελα ο ίδιος να μην ζει πια με τις ενοχές του. Και η Λένα Έντρε ένωσε το ίδιο...”

Λιβ Ούλμαν

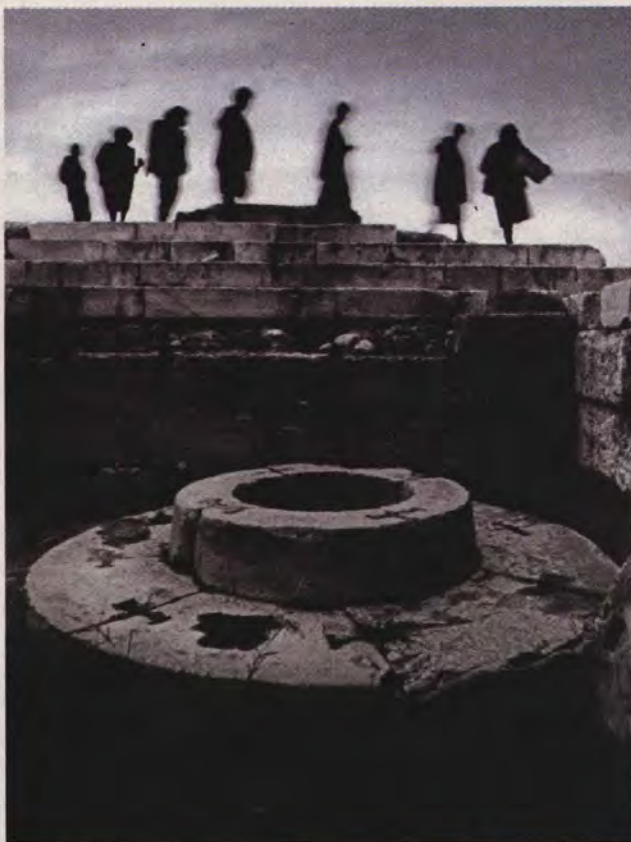
Αγέλαστος πέτρα

Σκηνοθεσία: Φίλιππος Κουτσαφτής
Φωτογραφία: Φίλιππος Κουτσαφτής
Μοντάζ: Πολυχρόνης Θεοχάρης
Ήχος: Γιάννης Χαλαμπίδης
Μουσική: Κωνσταντίνος Βήτα
Διάρκεια: 87'

Μετά από τις δεκατέσσερις συμμετοχές του ως διευθυντής φωτογραφίας σε μεγάλου μήκους ταινίες, ο Φίλιππος Κουτσαφτής σκηνοθετεί για πρώτη φορά ο ίδιος. Η Ελευσίνα, σε μια χρονική περίοδο δέκα ετών, αποκρυπτογραφείται. Η πόλη της Δήμητρας και της Περσεφόνης στενάζει εδώ και πολλά χρόνια από την ακατάσχετη εγκατάσταση σε αυτήν βιομηχανιών, που καταστρέφουν τη φύση και την ανθρώπινη ζωή. Αυτή τη «βεβήλωση» του ιερού χώρου καταγγέλλει ο δημιουργός και ευλαβικός προσκυνητής του, που καταγράφει τη διόλου αρμονική συνύπαρξη του αρχαίου μεγαλείου με τη σύγχρονη πραγματικότητα. Εκεί που λατρεύτηκε η θεά των δημητριακών, εκεί σήμερα η γη αντί καρπών είναι μεστή γιγάντιων και ακαλαίσθητων κτισμάτων.

Υπό τους ήχους του Κωνσταντίνου Βήτα, ταιριαστούς απόλυτα με τα προλεχθέντα, ο γεννηθείς στη Ζαγορά του Βόλου σκηνοθέτης κινηματογραφεί το ευρισκόμενο δίπλα στην Αθήνα ιστορικό τοπωνύμιο με πολλή φροντίδα και σεβασμό. Είναι ο ίδιος, μάλιστα, που υπογράφει και το σενάριο και τη φωτογραφία στην «αγέλαστο πέτρα», μια ταινία στην οποία ο Φίλιππος Κουτσαφτής αφιέρωσε όλο το διάστημα που μεσολάβησε από την μικρού μήκους *Σεμνών θεών* (1987) ως το 2000.

Δημοσθένης Ξιφιλίνος

“Με την Ελευσίνα ασχολούμαι πολύ καιρό, η δουλειά κράτησε τουλάχιστον δέκα χρόνια. Δεν υπήρξε κάποια άμεση αφορμή που με παρακίνησε να ασχοληθώ με αυτό το θέμα, δεν κατάγομαι από εκεί φερ’ ειπείν. Όταν πρωτοπήγα εκεί δεν ήξερα κανέναν. Απλώς επέλεξα αυτόν το χώρο και αποφάσισα να δω τα πράγματα που συμβαίνουν γύρω μου και στον καιρό μου με αναφορά αυτήν την πόλη, όπως και τα πράγματα που συμβαίνουν και σε μένα τον ίδιο. Στα τόσα χρόνια έχω αποκτήσει με την Ελευσίνα σχέσεις ζωής. Είναι ένας τόπος που αποτελεί μεγεθυμένο παράδειγμα της σύγχρονης Ελλάδας. Είναι η Ελλάδα αυτή στην οποία γυρίσαμε την πλάτη μας. Αυτό που κάναμε στην Ελευσίνα με τα χρόνια, είναι μια κίνηση για να χορτάσουμε... Ο νεοέλληνας σήμερα δεν κέρδισε παρά μόνο ένα κάποιο “υψηλότερο” βιοτικό επίπεδο. Έχασε όμως σε όλα τα υπόλοιπα...”

Κάποια φορά κάποιος φίλος από την Ελευσίνα, ένας από τους πολλούς φίλους που έκανα στη διαδρομή, με ρώτησε από ποια πλευρά βλέπω το πράγμα. Εκείνη τη στιγμή δεν ήξερα τι να απαντήσω. Με αφόπλισε. Στη συνέχεια νομίζω ότι μπορώ να προσδιορίσω και να πω ότι το βλέπω από τη μεριά του προσκυνητή. Ξέρετε το έχουν πει πολλοί: είναι ζήτημα ηθικής επιλογής το πού και το πώς θα στήσεις την κάμερα. Κάθε γωνία λήψης είναι και μια ηθική στάση. Όπως λέει και η ταινία στην αρχή, εγώ προτιμώ τη θέση του προσκυνητή...”

Συνέντευξη: Βούλα Παλαιολόγου

Nurse Betty

Σκηνοθεσία: Νιλ Λαμπιούτ
Σενάριο: Τζέιμς Φλάμπεργκ και Τζον Ρίτσαρντς
Φωτογραφία: Ζαν-Ιβ Εσκοφιέ
Μουσική: Ρολφ Κεντ
Παίζουν: Ρενέ Ζελβέγκερ, Μόργκαν Φρίμαν, Γκρεγκ Κινιάρ, Κρις Ροκ
Διάρκεια: 112'

Τρίτη ταινία για τον Νιλ Λαμπιούτ (μετά τις γνωστές στο ελληνικό κοινό *In The Company Of Men* και *Your Friends And Neighbors*) και πρώτη στην οποία δεν έχει γράψει το σενάριο, το *Nurse Betty* σύμφωνα μ' έναν αμερικάνο κριτικό είναι «μια ταινία για δύο ονειροπόλους που είναι ερωτευμένοι με τη φαντασία τους: η μια είναι μια νοικοκυρά και ο άλλος ένας γκάνγκστερ».

Βραβευμένη με το βραβείο σεναρίου στο Φεστιβάλ Καννών 2000, η ταινία έχει ως κεντρικό πρόσωπο μια σερβιτόρα, την Betty Sizemore. Αντιμετωπίζοντας ένα τραγικό γεγονός –τον θάνατο του συζύγου της– η ηρωίδα προσπαθεί να αντιμετωπίσει τα τραύματά της ψυχής και της καρδιάς αρνούμενη τον πραγματικό κόσμο. Βιώνοντας μια ονειρική εκδοχή της πραγματικότητας, η Betty πιστεύει ότι είναι η αγαπημένη του Dr. David Ravell, ο οποίος είναι ένα πρόσωπο μη-πραγματικό: είναι ο κεντρικός χαρακτήρας στην αγαπημένη σαπουνόπερα της ηρωίδας. Αφού εγκαταλείψει το σπίτι της στο Κάνσας, η ηρωίδα προσπαθεί να “επανασυνδεθεί” με τον αγαπημένο της Dr. David, πηγαίνοντας στο Λος Άντζελες. Στο δρόμο της όμως θα συναντήσει δύο γκάνγκστερ που αναζητούν ναρκωτικά.

Αναμειγνύοντας στοιχεία που αντλεί από τις ταινίες θρίλερ, τις ιστορίες αγάπης αλλά και από τις ταινίες δράσης, ο σκηνοθέτης Νιλ Λαμπιούτ κάνει μια μοναδική ταινία. Εγκαταλείποντας τον κόσμο της λεκτικής σκληρότητας και του διάχυτου κυνισμού, ο σκηνοθέτης δημιουργεί μια κωμωδία που ισορροπεί πάνω στη γραμμή που χωρίζει την πραγματικότητα από τη φαντασία και στην οποία το κωμικό συχνά συναντά το τραγικό.

Δημήτρης Μπάμπας

“Για να μπω στο ρόλο και για να κατανοήσω τις «σεισμικές» ψυχολογικές μεταβολές του, έριξα πολύ διάβασμα και μίλησα με πολύ κόσμο: ψυχιάτρους, ψυχαναλυτές, καθηγητές Ψυχολογίας. Η προσέγγιση του Λαμπιούτ ήταν η καλύτερη που έχω δει ποτέ: δημιούργησε μιαν ατμόσφαιρα κατάλληλη για πειραματισμούς, όπου κανείς δεν φοβόταν να δοκιμάσει κάτι καινούργιο και ενδιαφέρον.”

Ρενέ Ζέλβιγκερ

Μινώταυρος

Το βιβλιοπωλείο του Φεστιβάλ
Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

Κινηματογραφικές εκδόσεις, Μονογραφίες,
Λευκώματα, Βιβλία, Κατάλογοι, Αφίσες...

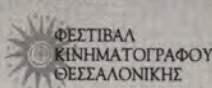
...όλα από το σινεμά και για το σινεμά!

Κινηματογράφος ΟΛΥΜΠΙΟΝ,
Πλατεία Αριστοτέλους 10, τηλ.: 378.407
Καθημερινά, από τις 10 το πρωί έως τις 11 το βράδυ

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ:

Υπουργείο
Πολιτισμού

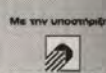
Υπουργείο
Εξωτερικών

20 χρόνια συμμετοχής
της Ελλάδας στην Ε.Ε.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΩΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

15x15

The European Film Heritage

16-22/2, ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ - RENAULT

La Dame d'onze heures

Η γυναίκα της ενδέκατης ώρας (Γαλλία, 1947)

Σκηνοθεσία: Jean Devaivre. Σενάριο: Jean Paul Le Chanois, από το ομώνυμο βιβλίο του Pierre Apestéguy. Φωτογραφία: René Gaveau. Μουσική: Joseph Kosma. Ηθοποιοί: Paul Meurisse, Micheline Francey, Jean Tissier, Pierre Louis, Junie Astor, Pierre Renoir. Διάρκεια: 97', ασπρόμαυρη, 35mm

Ο ήρωας, ο Stanislas Oscar Seminario, που όλοι όμως τον φωνάζουν SOS, επιστρέφει από την Αφρική. Μια δολοφονία με δηλητήριο στο σπίτι που επισκέπτεται τον βάζει σε νέες περιπέτειες. Ο ήρωας αποφασίζει να διαλευκάνει το μυστήριο και να γίνει ντετέκτιβ... Αν και η υπόθεση της ταινίας δεν μπορεί να κρύψει την καταγωγή της, και ούτε ίσως και τα κλισέ της (μια τυπική αστυνομική ιστορία) είναι ωστόσο η σκηνοθεσία του Jean Devaivre που εντυπωσιάζει και προκαλεί το ενδιαφέρον του θεατή. Σ' αυτήν την ταινία τα κινηματογραφικά είδη διαδέχονται το ένα το άλλο -από την αστυνομική ταινία περνάμε στη ρομαντική κωμωδία και από εκεί στο φανταστικό- και οι αφηγηματικές καινοτομίες καθορίζουν το τελικό αποτέλεσμα. Ευφυής, εφευρετικός, με χιούμορ και φαντασία ο σκηνοθέτης Jean Devaivre δημιουργεί ένα αποτέλεσμα που προκαλεί συνεχώς το ενδιαφέρον στο θεατή. Οι εκπλήξεις και οι αφηγηματικές ανατροπές βρίσκονται συνεχώς στο προσκήνιο και ο θεατής αδυνατεί να προβλέψει την δράση. «Κάθε εικόνα της προκαλεί την ανατριχίλα»: η δήλωση του συγγραφέα Jean Cocteau για την ταινία περιγράφει την τελική αίσθηση που αποκομίζει ο θεατής.

Δ.Μ.

Επιλογή: Bertrand Tavernier

Στην εξαιρετική πρώτη του ταινία ο Jean Devaivre κινείται από το φανταστικό στην αστυνομική κωμωδία, διευθύνει μια σκοτεινή σκηνή υπέροχα φωτογραφημένη με ονειρικά ή νεορεαλιστικά πλάνα, παίζει με την αλλαγή της οπτικής εν μέσω μίας σκηνής, επιτρέπει στα πρόσωπα ξαφνικά να απευθύνονται στο φακό της κάμερας.

16 Φεβρουαρίου, 17:00 • 22 Φεβρουαρίου, 23:00

De man die zijn haar kort liet knippen

Ο άνθρωπος με το ξυρισμένο κεφάλι (Βέλγιο, 1965)

Σκηνοθεσία: André Delvaux. Σενάριο: André Delvaux, Anna De Pagter (από την ομίτιλο νουβέλα του Johan Daisne). Φωτογραφία: Ghislain Cloquet. Μουσική: Frédéric Devreese. Ηθοποιοί: Senne Rouffaer, Beata Tyszkiewicz, Hector Camerlynck, Luc Philips, Hilde Uytterlinden. Διάρκεια: 94', ασπρόμαυρη, 35mm

Μια από τις πιο σημαντικές ταινίες στην ιστορία του σύγχρονου βελγικού κινηματογράφου, μια ταινία ορόσημο, το *Ο άνθρωπος με το ξυρισμένο κεφάλι* αντιμετωπίστηκε στην εποχή του με σκεπτικισμό και εκθρότητα. Η αφήγηση έχει ως κεντρικό χαρακτήρα τον Govert Miereveld, έναν καθηγητή, ο οποίος ερωτεύεται παράφορα τη Fran, μια μαθήτριά του. Όμως τα συναισθήματα αυτά του καθηγητή ποτέ δεν θα εκφραστούν με καθαρότητα, θα παραμείνουν κρυφά και θα στοιχειώσουν την καθημερινότητά του, θα καθορίσουν την ψυχική του διάθεση, θα διαταράξουν την πνευματική του ισορροπία. Η απλότητα στη σκηνοθετική γραμμή, η απουσία κάθε είδους σκηνοθετικής επιτήδεσης, η λεπτομερειακή απεικόνιση της καθημερινότητας και το φανταστικό στοιχείο, η απουσία των γενικών πλάνων και η εμμονή του σκηνοθέτη στην καταγραφή μόνο ενός μέρους του δραματικού χώρου, ορίζουν το σκηνοθετικό ύφος του André Delvaux. Επιλέγοντας να κινηθεί στο χώρο του «μαγικού ρεαλισμού», ο σκηνοθέτης ενσωμάτωσε στις εικόνες της ταινίας, αναφορές σε ζωγράφους, όπως οι Magritte και Paul Delvaux. Εδώ η διάκριση ανάμεσα σε υποκειμενικό και αντικειμενικό σταδιακά εξαλείφεται. Εδώ ο χώρος του πραγματικού υπονομεύεται από μια μεταφυσική διάσταση που εξαπλώνεται και που στο τέλος κυριαρχεί. Μία ατμόσφαιρα «κανονικότητας» που αρχικά υπάρχει στις εικόνες της ταινίας, στη συνέχεια εξαϋλώνεται. Είναι μια απροσδιόριστη αίσθηση του ανοίκειου και του παράδοξου, που θα διαλύσει σιγά-σιγά αυτή την ατμόσφαιρα «κανονικότητας» και θα επιτρέψει στο φανταστικό να εισβάλλει στην σκηνή...

Δ.Μ.

16 Φεβρουαρίου, 21:00 • 20 Φεβρουαρίου, 19:00

Bara en mor

Μόνο μια μάνα (Σουηδία, 1949)

Σκηνοθεσία: Alf Sjöberg. Σενάριο: Alf Sjöberg, βασισμένο στη νουβέλα του Ivar Lo-Johanssen. Ηθοποιοί: Eva Dahlbeck, Ragnar Falk, Ulf Palme. Διάρκεια: 99', ασπρόμαυρη, 35mm

Σουηδία, 1939. Ο Ivar Lo-Johanssen δημοσιεύει το μυθιστόρημά του *Bara en mor*, όπου καταπιάνεται με ένα μεγάλο κοινωνικό ζήτημα της εποχής. Οι εργαζόμενοι στις φάρμες τον καιρό εκείνο ζούσαν υπό συνθήκες εξάρτησης, έγκλειστοι σε μίζερα διαμερίσματα, και εισέπρατταν πληρωμές σε είδος προτού μετακινηθούν σε άλλες πολιτείες, για να συνεχίσουν τις ίδιες εργασίες. Μια από αυτές είναι και η Ρία-Ρία, που στα πρώτα λεπτά του φιλμ του Sjöberg -που στηρίζεται στο βιβλίο του Johanssen- σκανδαλίζει τους πάντες κολυμπώντας γυμνή. Αυτό σοκάρει τον φίλο της (Νιλς), που την προσβάλλει δημόσια σε ένα χορό. Τον εγκαταλείπει και κατορθώνει να ξελογιάσει τον Χένρικ, με τον οποίο και αποκτούν παιδί. Παράλληλα, ο Νιλς παντρεύεται μιαν άλλη. Μέσα από την ιστορία μιας «επαναστάτριας», ο σκηνοθέτης καταγράφει μια σκληρή πραγματικότητα στις εργασιακές, αλλά και κοινωνικές σχέσεις της χώρας του. Η ταινία γυρίστηκε το 1949, όταν πλέον αυτή η μέθοδος εργασίας και πληρωμής -που περιγράψαμε παραπάνω- αποτελούσε παρελθόν. Αυτό δεν εμπόδισε να απεικονίσει μοναδικά την αγροτική Σουηδία. Ούτε, όμως, αφαίρεσε την έντονη θεατρικότητα, που σπάει τη μονοτονία του ρεαλισμού. Άλλωστε αυτό ήταν χαρακτηριστικό του Sjöberg, που προερχόταν από το χώρο του θεάτρου.

Δ.Ξ.

Επιλογή: Jan Troell

Παρότι είμαι παιδί της πόλης, η φύση πάντα με γοήτευε. Το *Μόνο μια μάνα* ήρθε στα 18 μου χρόνια και, πέρα από αναφορά στη ζωή των εργαζομένων στην ύπαιθρο, υπήρξε ένα πορτρέτο της φύσης, με τη φωτογραφία του Μάρτιν Μποντίν να βραβεύεται στη Βενετία. Μαγεύτηκα από την εξπρεσιονιστική φωτογραφία του φιλμ, από το πορτρέτο της Ρία-Ρία, από τη μάχη του ατόμου κόντρα στη μάζα.

16 Φεβρουαρίου, 19:00 • 20 Φεβρουαρίου, 23:00

Επιλογή: Marion Hänsel

Ο *άνθρωπος με το ξυρισμένο κεφάλι* είναι η πρώτη βελγική ταινία που είδα στα δεκαέξι μου και θα μου μείνει αξέχαστη. Δεν έμοιαζε σε τίποτα με ό,τι είχα συνηθίσει να βλέπω ως τότε στον κινηματογράφο: τα γουέστερν, τις γαλλικές κωμωδίες, τις ταινίες του ιταλικού νεορεαλισμού. Μιλούσε μια γλώσσα παράξενη, που όμως ήταν η δική μου. Έδειχνε μια πόλη περίεργη, μια χώρα περίεργη που, όμως, ήταν δικές μου. Το καθημερινό μου περιβάλλον είχε μια αλλιώτικη όψη. Ο ρυθμός και η μουσικότητα των λέξεων έμοιαζαν να είναι σε απόσταση από την πραγματικότητα και με οδηγούσαν κάπου «αλλού».

Det gode og det onde

Ο καλός και ο κακός (Δανία, 1975)

Σκηνοθεσία-σενάριο: Jørgen Leth. Φωτογραφία: Svend Bregenberg. Μουσική: Gunner Møller Pedersen, Sanne Salomonsen. Ηθοποιοί: Claus Nissen, Ulla Gottlieb, Holger Juul Hansen, Ulf Pilgaard, Ghita Nørby, Lars Knutzon, Kirsten Peuliche, Jørgen Reenberg, Ann-Mari Max Hansen. Διάρκεια: 80', ασπρόμαυρη, 35mm

Δύσκολα μπορεί να περιγράψει κανείς ένα φιλμ το οποίο, σύμφωνα με το σκηνοθέτη του, «προσπαθεί να βρει κάποιο σύστημα πίσω από την παραφροσύνη του ανθρώπου», ένα φιλμ αδιάκριτο το οποίο «καίγεται από την περιέργεια να βρει το αληθινό νόημα πίσω από τις πράξεις, τα λόγια και τα συναισθήματά μας». Χρησιμοποιώντας τις ποιητικές ευαισθησίες του Leth, το *Ο καλός και ο κακός* προσφέρει προκλητικούς στοχασμούς πάνω στην καθημερινή ζωή. Μια ζωή που χρειάζεται εξονυχιστική έρευνα προκειμένου να αποκτήσει νέες δονήσεις. Υπάρχουν διαφορές ανάμεσα στο καλό και το κακό, την ομορφιά και την ασχήμια, το συναίσθημα και τη λογική, τα λόγια και τις χειρονομίες, το τρυφερό χάδι και ένα απλό φλυτζάνι καφέ. Και αυτές τις διαφορές ψάχνει να βρει η κάμερα του Jørgen Leth. Πρωταγωνιστές της ταινίας είναι πρόσωπα, σώματα, συναισθήματα, πράξεις, σκέψεις και λόγια. Καθένας απ' αυτούς έχει τους δικούς του λόγους να εκφράζεται αναλόγως, να επηρεάζει τον άλλον και τελικά να ορίζει αυτό που λέγεται ζωή. Η ανατομία του καθενός και η μελέτη τους σε βάθος είναι αυτή που θα οδηγήσει στην κατανόηση της ανθρώπινης ύπαρξης. Αν ψάχνεις μία ιστορία που να δένει όλα αυτά τα στοιχεία, δεν υπάρχει. Ή τουλάχιστον, ο σκηνοθέτης της δεν είναι διατεθειμένος να την αποκαλύψει. Η μόνη σταθερά είναι ο «ανελέητος» πειραματισμός και η προσωπική γεωγραφία του βετεράνου Δανού σκηνοθέτη της.

Τζ.Π.

Επιλογή: Lars von Trier

Μια πολύ όμορφη ταινία.

16 Φεβρουαρίου, 23:00

Angel (Ιρλανδία, 1982)

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Neil Jordan. Φωτογραφία: Chris Menges. Μουσική: Keith Donald. Ηθοποιοί: Stephen Rea, Honor Heffernan, Donal McCann, Veronica Quilligan, Adam Devlin, Peter Caffrey. Διάρκεια: 92', έγχρωμη, 35mm

Ότάνι είναι ένας σαξοφωνίστας, που βλέπει το φόνο του μάντζερ του συγκροτήματός του. Πριν προλάβει να αντιδράσει, το σοκ του θα γίνει μεγαλύτερο. Η μουγκή κοπέλα του θα είναι το επόμενο θύμα, επειδή έτυχε να βρίσκεται κοντά στους δολοφόνους. Η οργή του Ντάνι θα ξεσπάσει και θα τον μεταμορφώσει από μουσικό σε εκτελεστή. Το σαξόφωνο θα αντικατασταθεί από το ούζι και η ικανότητα χειρισμού του θα αποδειχθεί εξίσου μεγάλη. Ο Ντάνι γίνεται ένας άγγελος εξολοθρευτής... Ο Neil Jordan ξεκινά μια μεγάλη πορεία στο παγκόσμιο σινεμά, χάρη σε αυτή τη σκηνοθετική του απόπειρα. Το *Angel* εγκαινίασε τον ιρλανδικό κινηματογράφο, καθώς αποτελεί το ντεμπούτο τόσο του δημιουργού όσο και του νεοσυσταθέντος (το 1981) Irish Film Board. Ο Jordan καταγράφει μια άρρωστη πραγματικότητα, την Ιρλανδία των αρχών του '80, μέσα από το φακό του –μετέπειτα πασίγνωστου σκηνοθέτη του Ένας κόσμος χωριστά- Chris Mendez. Το φιλμ παίζει ανάμεσα στα συμβατικά κινηματογραφικά είδη, με προτίμηση στο θρίλερ και την ταινία καταγγελίας. Η δύναμη των εικόνων, το ταίριασμα με τους ήχους της μουσικής του Paddy Meagan, ο καταπληκτικός Stephen Rea, που έμελε να αποτελέσει μόνιμο συμπαραστάτη του Jordan στη λαμπρή ως τις μέρες μας παρουσία του στον ευρωπαϊκό (αλλά και αμερικανικό) κινηματογράφο: όλα αυτά μας επιτρέπουν να αναφερόμαστε στο *Angel* ως ταινία-σταθμό και εφελτήριο ανάδειξης του ιρλανδικού σινεμά.

Δ.Ξ.

Επιλογή: Jim Sheridan

Είναι το πρώτο σημαντικό φιλμ made in Ireland από Ιρλανδό. Διαθέτει έξοχο καστ, μόνο Ιρλανδών ηθοποιών, με κορυφαίο τον Stephen Rea., που δίνει μια εκθαμβωτική ερμηνεία. Στους πολλούς επικριτές του Jordan, λόγω της επιλογής του ενίοτε να μένει σε κάποια απόσταση από την πραγματικότητα μέσω ενός στιλιζαρίσματος, αρκεί να σημειωθεί ότι η αξία ενός ανθρώπου φαίνεται συχνά από τον αριθμό των ατόμων που τον αδικρούν. Το *Angel* δεν είχε την αναγνώριση που του έπρεπε στην Ιρλανδία, επειδή αμέσως μετά ο Τζόρνταν επέλεξε τη Βρετανία ως χώρο δουλειάς του...

17 Φεβρουαρίου, 19:00 • 21 Φεβρουαρίου, 21:00

Plácido (Ισπανία, 1961)

Σκηνοθεσία: Luis García Berlanga. Σενάριο: Rafael Azcona, Luis García Berlanga, José Luis Font, José Luis Colla. Φωτογραφία: Francisco Sempere. Μουσική: Miguel Asín Arbó. Ηθοποιοί: Cassen, José Luis López Vázquez, Elvira Quintillá, Manuel Alexandre, Mari Carmen Yepes, Amelia de la Torre, José Marva Caffarel. Διάρκεια: 85', ασπρόμαυρη, 35mm

Πλησιάζουν οι γιορτές των Χριστουγέννων και ένας ραδιοφωνικός σταθμός ξεκινά μια εκστρατεία απόλυτα σύμφωνη με τον πνεύμα των εορτών: η πρόσκληση των φτωχών και των ζητιάνων της πόλης σε δείπνο από τους πλούσιους. Διάσημοι πρωταγωνιστές του κινηματογράφου και σημαντικοί παράγοντες της κοινωνίας συμμετέχουν στην εκστρατεία. Παράλληλα όμως προσλαμβάνεται ένας κακόμοιρος οδηγός φορτηγού, ο Plácido, για να συνεισφέρει στη διαφημιστική εκστρατεία. Όμως το μέσο δουλειάς του οδηγού, δηλαδή το φορτηγό, κινδυνεύει να χαθεί. Η οικονομική δυσανεξία του κεντρικού χαρακτήρα, καθώς και το γεγονός ότι δεν πρόκειται να πληρωθεί σύντομα για την εργασία του, οδηγούν τον ήρωα στην απελπισία. Με επιρροές από τον ιταλικό νεορεαλισμό, αλλά και από ένα λαϊκό (αλλά όχι λαϊκίστικο) κινηματογράφο, ο σκηνοθέτης κοιτάζει μ' ένα βλέμμα ειλικρινούς και εντέλει ενεργούς συμπαθείας το κεντρικό πρόσωπο. Ενώ, παράλληλα, το μαύρο χιούμορ και η οξύτητα της σκηνοθετικής οπτικής, ενδυναμώνουν την κοινωνική διάσταση της ταινίας. Όμως, πάνω απ' όλα, το *Plácido* είναι δείγμα της σκηνοθετικής ιδιοφυίας του Luis García Berlanga, ενός από του σημαντικότερους σκηνοθέτες της Ισπανίας.

Δ.Μ.

Επιλογή: Fernando Trueba

Κινηματογραφημένη με μεγαλοπρεπή, κομψά, μεγάλα και αόρατα πλάνα, στα οποία βρίσκεται μια μεγάλη ομάδα προσώπων, που συγκεντρώνονται όπως οι ένοικοι της περίφημης σκηνής στην καμπίνα στην ταινία *A night at the Opera*: όλοι μιλούν ταυτόχρονα, με τους διάλογους έξοχα ενορχηστρωμένους. Η ταινία είναι ισότιμη των αριστουργημάτων του παγκόσμιου κινηματογράφου. Φωτίζει την ανθρώπινη αδυναμία, μας κάνει να γελάμε με την ανέχεια μας, απεικονίζει με λεπτομέρεια και ακρίβεια μία εποχή και μια χώρα.

17 Φεβρουαρίου, 17:00 • 20 Φεβρουαρίου, 21:00

Der Verlorene / Ο χαμένος άνθρωπος (Γερμανία, 1951)

Σκηνοθεσία: Peter Lorre. Σενάριο: Peter Lorre, Axel Eggebrecht, Benno Vigny. Φωτογραφία: Vaclav Vich. Ηθοποιοί: Peter Lorre, Karl John, Helmuth Rudolph, Renate Mannhardt. Διάρκεια: 98', ασπρόμαυρη, 35mm

Το 1946, με το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, ο Peter Lorre αποφασίζει να επιστρέψει στην ηττημένη Γερμανία, χώρα στην οποία γνώρισε για πρώτη φορά την επιτυχία ως ηθοποιός, τόσο στο θέατρο όσο και στον κινηματογράφο. Θα σκηνοθετήσει για πρώτη φορά στη ζωή του μια ταινία σκοτεινή, που αντανakλά στις εικόνες της το κλίμα και την ατμόσφαιρα μίας ηττημένης και κατεστραμμένης ηθικά χώρας. Στην ιστορία της ταινίας, αμέσως μετά το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, σ' ένα στρατόπεδο προσφύγων στο Αμβούργο, ένας γιατρός, ο Dr. Rothe, δουλεύει εκεί κρύβοντας την πραγματική ταυτότητα του. Η άφιξη ενός παλιού του συνεργάτη θα επαναφέρει τις τραυματικές μνήμες του παρελθόντος στο προσκήνιο. Ήταν το 1943 και τα χρόνια του πολέμου όταν ο Dr. Rothe εργαζόταν ως ερευνητής. Η κατηγορία ότι η αρραβωνιαστικιά του, η Inge, τον έχει προδώσει τον εξαγριώνει και σε μια κρίση πάθους και ζήλιας την δολοφονεί. Λόγω της θέσης του η πράξη του μένει αιτιώρητη. Με επιρροές από τις ταινίες στις οποίες ο Peter Lorre συμμετείχε στο Χόλιγουντ, αλλά και με την οφειλόμενη τιμή στον Fritz Lang, η ταινία μοιάζει να αντανakλά τη σκοτεινή ατμόσφαιρα της εποχής της· ορισμένες φορές ο πεσιμισμός της είναι αβάσταχτος. Και ήταν ίσως για αυτούς τους λόγους που –παρ' όλες τις εγκωμιαστικές κριτικές στη Γερμανία αλλά και στο Φεστιβάλ της Βενετίας όπου αυτή προβλήθηκε– η ταινία υπήρξε μια εισπρακτική αποτυχία στη χώρα παραγωγής της. Η ταινία θεωρείται από ιστορικούς του κινηματογράφου ως ένα από τα λίγα αριστουργήματα που έχει να παρουσιάσει ο μεταπολεμικός κινηματογράφος της Δυτικής Γερμανίας.

Δ.Μ.

Επιλογή: Ulrike Ottinger

Αυτή η ταινία μιλά για πράγματα τα οποία κανένας στ' αλήθεια δεν ήθελε ούτε να μιλήσει, ούτε πολύ περισσότερο να σκεφθεί· γρήγορα η φωνή της φιμώθηκε. Κανένας δεν ήθελε εκείνη την εποχή στη Γερμανία να αναμετρηθεί με την αλήθεια, η οποία παρουσιαζόταν με μια μορφή τόσο πειστική καλλιτεχνικά (και γι' αυτό πιο επικίνδυνη). Ο διάλογος εξέφραζε αυτά που κανένας δεν ήθελε να ακούσει.

17 Φεβρουαρίου, 21:00 • 21 Φεβρουαρίου, 23:00

Le legioni di Cleopatra
Οι Λεγεώνες της Κλεοπάτρας (Ιταλία, 1959)

Σκηνοθεσία: Vittorio Cottafavi. Σενάριο: Vittorio Cottafavi, E. De Concini, Giorgio Cristallini, Arnaldo Marrosu, Antonio Simont. Φωτογραφία: Mario Pacheco. Μουσική: Renzo Rossellin. Ηθοποιοί: Ettore Manni, Linda Cristal, George Marchal, Conrrado Sanmartín, Maria Mahor, Alfredo Mayo. Διάρκεια: 98', ασπρόμαυρη, 35mm

Οκτάβιος στέλνει τον σύμβουλό του, τον Κουρίντιο, έναν παλιό συμπολεμιστή του Αντώνιου, στην Αλεξάνδρεια σε μια τελική προσπάθεια για να επιτευχθεί ειρήνη. Εκεί ο Κουρίντιο θα συναντήσει, και εντέλει θα ερωτευτεί, την Βερενίκη, μια μυστηριώδη και άκρως γοητευτική χορεύτρια. Όμως στην πραγματικότητα η Βερενίκη είναι η Κλεοπάτρα. Ο Κουρίντιο θα συναντήσει και την Μαριάμν, η οποία θα τον ερωτευτεί. Ο Αντώνιος δεν αποδέχεται την συμφωνία ειρήνης και θα ακολουθήσει τον μοναχικό του δρόμο. Παράλληλα, η Κλεοπάτρα είναι διχασμένη ανάμεσα στα αισθήματα της για τον Κουρίντιο και την πίστη της στον Αντώνιο. Ωστόσο αυτός ο διχασμός συναισθημάτων της Κλεοπάτρας, κρύβει κάτι βαθύτερο: από τη μια πλευρά υπάρχει η προοπτική μίας ελεύθερης από δεσμεύσεις ζωής και από την άλλη τα καθήκοντα και οι ευθύνες της βασίλισσας...

Η ταινία ανήκει σ' ένα δημοφιλές είδος της δεκαετία του '60: την ιστορική ταινία εποχής. Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο και μένοντας πάντα πιστός στα στερεότυπα του είδους, ο Vittorio Cottafavi επιλέγει να φωτίσει την προσωπική και γι' αυτό άγνωστή πλευρά των ιστορικών προσώπων. «Στις ιστορικές ταινίες πάντα προσπαθούσα να απομυθοποιήσω τον ήρωα, να τον περιορίσω στις μέτριες και συχνά γελοίες ανθρώπινες διαστάσεις και μετά να τον ελευθερώσω»: η δήλωση του σκηνοθέτη προσδιορίζει και τον τελικό του στόχο.

Δ.Μ.

Επιλογή: Gianni Amello

Δεν γνωρίζω πολλά για την ταινία· την είδα μόνο μια φορά στην τηλεόραση σε μια μέτρια κόπια πριν χρόνια. Το γεγονός ότι σήμερα αποκαταστάθηκε και συντηρήθηκε είναι μια ευκαιρία και για μένα, για να την ανακαλύψω ξανά. Είμαι έτοιμος να στοιχηματίσω ότι αυτή είναι μια ταινία αντάξια του μεγάλου Vittorio.

17 Φεβρουαρίου, 23:00 • 21 Φεβρουαρίου, 19:00

Ο δράκος (Ελλάδα, 1956)

Σκηνοθεσία: Νίκος Κούνδουρος. Σενάριο: Ιάκωβος Καμπανέλλης. Φωτογραφία: Κώστας Θεοδωρίδης. Μουσική: Μάνος Χατζιδάκις. Ηθοποιοί: Ντίνος Ηλιόπουλος, Μαργαρίτα Παπαγεωργίου, Γιάννης Αργύρης, Θανάσης Βέγγος, Ανέστης Βλάχος, Μαρίκα Λεκάκη, Φρίζος Νάξου. Διάρκεια: 105', ασπρόμαυρη, 35mm

Η πρωτοχρονιά πλησιάζει και ο «ήρωας» μας είναι έτοιμος να την περάσει όπως και όλες τις προηγούμενες. Ζει μόνος του στην Αθήνα και κατέχει μια θέση ταμιά σε τράπεζα. Πνίγεται μέσα στην ανωνυμία του, τριγυρισμένος από χρηματικά ποσά που ποτέ δεν θα κατορθώσει να αποκτήσει. Ξάφνου, ένας αστάθμητος παράγοντας έρχεται να «ανακατέψει την τράπουλα». Η φυσιογνωμία του διαφέρει ελάχιστα από αυτή του αποκαλούμενου «δράκου», ενός καταζητούμενου εγκληματία. Το πρόσωπό του τον εμπλέκει σε ένα παράδοξο κυνηγητό της αστυνομίας, τον εισάγει στον κόσμο του περιθωρίου, τον κάνει σημείο αναφοράς κακόμοιρων μικροσυμμοριτών, του ανοίγει τις πόρτες της καρδιάς μιας γλυκιάς χορεύτριας. Έχει πλέον αποκτήσει μια νέα «αξιοσέβαστη» ταυτότητα...

Ο *Δράκος* έσκασε σαν βόμβα στον ελληνικό κινηματογράφο της δεκαετίας του '50, έναν κινηματογράφο με λιγοστά ως τότε σημεία αναφοράς. Όπως συνηθίζεται σε παρόμοιες περιπτώσεις, η καλλιτεχνική αξία του φιλμ δεν έγινε αυτόματα αντιληπτή. Η Αριστερά και η Δεξιά της εποχής προτίμησαν να της επιτεθούν ή να αδιαφορήσουν, όπως και η πλειοψηφία των κριτικών. Το πέρασμα του χρόνου ήρθε να δώσει την απάντηση.

Δ.Ξ.

Επιλογή: Θόδωρος Αγγελόπουλος

Μόλις είχε βγει στις αίθουσες, το 1956, και την κοπάνησα από το Πανεπιστήμιο για να τον δω. Το σινεμά είχε ελάχιστο κόσμο. Πολλές κριτικές ήταν σαφέστατα αρνητικές, όμως για μένα η ταινία ήταν μια έκπληξη. Ξέφευγε από τα κλισέ του τότε ελληνικού κινηματογράφου, διδασκόταν από τον ιταλικό νεορεαλισμό, αλλά πλησίαζε και τον Μουρνάου. Δραπέτευε προς τον εξπρεσιονισμό, που στην Ελλάδα αποκαλούνταν «λαϊκός εξπρεσιονισμός», καθώς ενσωμάτωνε τη ζωγραφική κι άλλες μορφές τέχνης για να δημιουργήσει ένα ελληνικό στυλ.

18 Φεβρουαρίου, 19:00

Os verdes anos / Τα πράσινα χρόνια (Πορτογαλία, 1963)

Σκηνοθεσία: Paulo Rocha. Σενάριο: Paulo Rocha, Nuno de Bragança. Φωτογραφία: Luc Mirot, Elso Roque. Μουσική: Carlos Paredes. Ηθοποιοί: Isabel Ruth, Rui Gomes, Paulo Renato, Alberto Ghira, Cândida Lacerda, Carlos José Teixeira, Harry Wheeland, Irene Dyne. Διάρκεια: 90', ασπρόμαυρη, 35mm

Ο Χούλιο είναι ένα ντροπαλό παιδί, που έρχεται από την επαρχία στη Λισαβόνα. Πιάνει δουλειά σ' ένα παπουτσάδικο, που βρίσκεται σε μια μοντέρνα συνοικία της πόλης. Είναι τόσο αθώος, που ο θεός του –στο διαμέρισμά του οποίου ζει– τον περιγελά για την ευπιστία του. Όταν γνωρίζει μια πελάτισσα του παπουτσάδικου, την Ίλντα, που εργάζεται σε πολυτελές διαμέρισμα της περιοχής, την ερωτεύεται και σύντομα αποφασίζει να αφήσει την πόλη και να φύγει μαζί της. Όμως, η Ίλντα δεν αισθάνεται ακόμα έτοιμη...

Επηρεασμένος από την παραμονή του στο Παρίσι τα χρόνια άνθισης της nouvelle vague, ο Paulo Rocha καταφθάνει στη Λισαβόνα ένα χρόνο πριν το γύρισμα της ταινίας. Οι αντιθέσεις ανάμεσα στις γειτονιές της πόλης, το ποτάμι, οι άνθρωποι με τα μυστικά τους, τα πάθη και τους έρωτές τους: όλες ετούτες οι εικόνες κυριάρχησαν στο μυαλό του σκηνοθέτη, που είδε σε μια είδηση που διάβασε σε εφημερίδα την πρώτη ύλη για να γυρίσει μια ταινία. Η ταινία αποτελεί καρπό της συνεργασίας του με τον Nuno de Bragança, ενός ανθρώπου που ήξερε και την πιο άσημη γωνιά της Λισαβόνας και κατείχε περίφημα την τέχνη του λόγου.

Δ.Ξ.

Επιλογή: Manoel de Oliveira

Η ονομασία Cinema Novo συνδέθηκε άμεσα με την ταινία του Rocha, επειδή ήταν το πρώτο φιλμ μιας νέας γενιάς, ξεχώριζε από τα γύρω του και διέθετε πλούτο στην έκφραση και στο περιεχόμενό του, αλλά και μαστοριά στη σκηνοθεσία. Άνοιξε, κατ' αυτόν τον τρόπο, νέους δρόμους τόσο στο πορτογαλικό σινεμά όσο και στον ίδιο το δημιουργό, που επιβεβαίωσε την ιδιοφυία του με το εκπληκτικό *A ilha dos amores* και το πρόσφατο (1998) *O Rio do Ouro*.

18 Φεβρουαρίου, 17:00 • 22 Φεβρουαρίου, 21:00

A Matter of Life and Death
Ζήτημα Ζωής και Θανάτου (Βρετανία, 1946)

Σκηνοθεσία-σενάριο: Michael Powell, Emeric Pressburger. Φωτογραφία: Jack Cardiff. Μουσική: Allan Gray. Ηθοποιοί: David Niven, Kim Hunter, Marius Goring, Roger Livesey, Robert Coote, Kathleen Byron, Richard Attenborough, Raymond Massey. Διάρκεια: 104', έγχρωμη, 35mm

Η ιστορία επικεντρώνεται στο πρόσωπο ενός πιλότου της RAF, τον σμήναρχο Πίτερ Κάρτερ, ο οποίος μετά από την επικοινωνία που έχει μέσω ασυρμάτου με τη διαβιβάστρια Κιμ Χάντερ, αφήνει το φλεγόμενο αεροπλάνο του και πέφτει με αλεξίπτωτο πάνω από τη Μάγχη. «Σώζεται» ως δια μαγείας και μετά η ζωή του αποκτά μία παράξενη εξέλιξη. Γνωρίζει κι ερωτεύεται την Χάντερ, δέχεται την επίσκεψη ενός αγγελιοφόρου και μαζί μια πρόσκληση για να πάει στον παράδεισο, εμφανίζεται στο ουράνιο δικαστήριο για να υποστηρίξει πως η θέση του είναι στη γη, ενώ την ίδια ώρα το σώμα του είναι ξαπλωμένο στο κρεβάτι ενός χειρουργείου, όπου οι γιατροί τού κάνουν μια δύσκολη κι επικίνδυνη εγχείριση στον εγκέφαλο. Διορατικό στη σύλληψή του, οπτικά εκθαμβωτικό, διανθισμένο με υπέροχα πολύχρωμες ερμηνείες και γεμάτο νεωτεριστικές ιδέες (ασπρόμαυρος ο παράδεισος, τεχνικόλορ η γη, χρήση ανεγκυστήρα για τη μεταφορά των ψυχών στον άλλο κόσμο, οι ονειρικές σεκάνς), αυτό το παραμύθι των Archers (το καλλιτεχνικό ψευδώνυμο για το δίδυμο αυτό των δημιουργών) κατέληξε μέσα από την ευφυή χρήση της ιατρικής και της μεταφυσικής να γίνει μια μοντέρνα αλληγορία.

Τζ.Π.

Επιλογή: Jack Cardiff

Το φιλμ είναι ένα παράξενο και εξωφρενικό φανταστικό παραμύθι γεμάτο ευφυία, υπέροχα σκηνικά, τεχνικόλορ και όμορφες ερμηνείες. Στην εποχή του αποτέλεσε κατά μία έννοια μία επίκληση για ανεκτικότητα μπροστά στην νέα πυρηνική εποχή. Σήμερα, μισό αιώνα μετά, είναι εκπληκτικά επίκαιρο με όλες αυτές τις κενολογίες της μοντέρνας ζωής.

18 Φεβρουαρίου, 21:00 • 22 Φεβρουαρίου, 19:00

Himmel oder hölle / Παράδεισος ή Κόλαση (Αυστρία, 1990)

Σκηνοθεσία-σενάριο: Wolfgang Murnberger. Φωτογραφία: Fabian Eder. Μουσική: Robert Stiegler, Kurt Hintermayr. Ηθοποιοί: Adi Murnberger, Fabian Weidinger, Johannes Habeler, Lukas Habeler, Ines Ledwinka, Simon Schärfl, Maria Murnberger, Ernst Murnberger, Hermine Murnberger, Adolf Murnberger γιος, Anton Murnberger, Josef Schwentner. Διάρκεια: 75', έγχρωμη, 35mm

Αυτοβιογραφική μέχρι την τελευταία της λεπτομέρεια (ακόμα και το όνομα του μικρού πρωταγωνιστή της είναι Wolfgang), το *Παράδεισος ή Κόλαση* βουτάει στην ψυχή ενός δεκάχρονου αγοριού, το οποίο προσπαθεί να παίξει με τους κανόνες της ηλικίας του και ταυτόχρονα να ζήσει τις βαθύτερες επιθυμίες του. Το αγόρι μεγαλώνει σε ένα μικρό χωριό της ανατολικής αυστριακής επαρχίας. Εκεί μεγάλωσε και ο σκηνοθέτης. Ο παιδικός του κόσμος απαρτίζεται από το σινεμά του πατέρα του, το τοπικό χασάπικο και την παμπ των δύο θείων του, όπως και αυτός του σκηνοθέτη. Η εκπλήρωση των επιθυμιών του βρίσκει εμπόδιο σε δύο από τα πιο διαδεδομένα ταμπού όλων των εποχών: τη σεξουαλικότητα και το θάνατο. Τα δύο ονόματα της κόλασης, όπως την έζησε ο σκηνοθέτης. Μοναδικό παράθυρο στα όνειρα του είναι το σινεμά ο παράδεισος. Αυτό που αργότερα θα γίνει ο εκφραστικός τρόπος του Murnberger για να πει την ιστορία του μικρού Wolfgang. Όλο το φιλμ είναι ειδωμένο μέσα από τα μάτια του μικρού αγοριού και η σύγχυση ανάμεσα στην πραγματικότητα και τη φαντασία εξηγείται μέσα από μια σειρά παιδικών παιχνιδιών. Οι σεξουαλικές φαντασιώσεις του μικρού ξεκινούν από τις εικόνες του Καθαρτηρίου στην εκκλησία και περνούν στις κάρτες ενός παιχνιδιού που λέγεται «Heaven or Hell». Οι φαντασιώσεις του για το θάνατο ξεκινούν από τη σφαγή ενός γουρουνιού και περνούν στο παιχνίδι με τους «Κόκκινους Ινδιάνους».

Τζ.Π.

Επιλογή: Michael Hanoko

18 Φεβρουαρίου, 23:00

Troublemaker (Λουξεμβούργο, 1988)

Σκηνοθεσία: Andy Bausch. Σενάριο: Andy Bausch, Jean-Michel Treinen. Φωτογραφία: Klaus Peter Weber. Μουσική: Guy Schmit. Ηθοποιοί: Thierry Van Werveke, Ender Frings, Nicole Max, Jochen Senf, Conny Scheel, Marie-Christine Faber, Fernand Mathes, Marc Olligner, Georges Petro. Διάρκεια: 98', έγχρωμη, 35mm

Μια τυχαία συνάντηση έξω από το ψυχιατρικό τμήμα των φυλακών του Λουξεμβούργου: ο Τσακ είναι γεννημένος για μικροφασαρίες και ετοιμάζεται για την αποφυλάκισή του, ενώ ο Ζακ –που αυτοαποκαλείται Τζόνι Σικάγο– έχει σειρά να εγκλειστεί εκεί. Ονειρεύονται την Αμερική. Η κοινή τους ελπίδα για μετάβαση εκεί τους ενώνει, παρά τις προσπάθειες που θα καταβάλουν για να τους χωρίσουν η κοπέλα του Τζόνι (Τζένη) και ο επιτηρητής τους. Μόλις αφεθούν ελεύθεροι, ο Τζόνι πηγαίνει το φιλαράκο του στον Έρβιν και μπαίνει μπρος το μεγάλο τους σχέδιο: μια ληστεία τράπεζας. Κακά τα ψέμματα! Ελάχιστοι είχαμε υποψιαστεί ότι στο Μεγάλο Δουκάτο (όπως είναι γνωστό το Λουξεμβούργο) υπάρχει κινηματογραφική παραγωγή. Κι όμως... το *Troublemaker* είναι απλώς η πρώτη ταινία που έσπασε το συνοριακό φράγμα, αφού νωρίτερα είχε επιτύχει τον –αστρονομικό για το Λουξεμβούργο– αριθμό των 15.000 θεατών, ξεπερνώντας σε εισιτήρια φιλμ, όπως *Οι αδιάφθοροι* ή *Wall street*. Με την αγαστή συνεργασία των τοπικών αστυνομικών δυνάμεων, που τροφοδότησαν τον σκηνοθέτη για τις ανάγκες των γυρισμάτων με κάθε λογής οπλισμό, ο Andy Bausch αποδεικνύεται καλός μαθητής των αμερικανικών ταινιών αστυνομικής καταδίωξης, προσφέροντας πλούσια κυνηγητά και πιστολιδία, σε μια ιδιότυπη ανάμειξη με κωμικά στοιχεία. Είναι χαρακτηριστικό ότι στο International Film Guide, η ταινία παρομοιάζεται με τους θρυλικούς *Blues Brothers*! Οι εξαιρετικές ερμηνείες των δυο πρωταγωνιστών, που «ζουν» τους ρόλους τους, βοήθησαν να υπερηδηθεί το μείζον πρόβλημα της έλλειψης ικανών οικονομικών πόρων για το γύρισμα του φιλμ και οι συντελεστές του να βιώσουν αυτό που ονειρεύονταν: το αμερικανικό όνειρο...

Δ.Ξ.

Επιλογή: Donato Rotunno

Δεν πρόκειται για το θεμέλιο λίθο στην ιστορία του σινεμά, όμως –όπως κι άλλες ταινίες χαμηλού προϋπολογισμού– είναι ένα καλό παράδειγμα επιτυχίας, μέσω της οποίας άναψε η σπίθα του πάθους, που μέχρι τότε ήταν σβηστή, και πολλοί βρήκαν το δρόμο τους.

19 Φεβρουαρίου, 21:00

Hooksporen / Σημάδια καπνού (Ολλανδία, 1992)

Σκηνοθεσία: Frans van de Staak. Σενάριο: Frans van de Staak, βασισμένο στο βιβλίο της Lily Marissing *De Vrouw die een rookspoor achterliet*. Φωτογραφία: Bernd Wouthuysen. Μουσική: Bernard Kunnekink, Wim Jonas. Ηθοποιοί: Marlies Heuer, Peter Blok, Wim Meuwissen, Hildegard Draayer, Andrea den Haring, Rein Bloem, Sacha Bulthuis, Anke van 't Hoff, Thom Hoffman. Διάρκεια: 105', έγχρωμη, 35mm

Το στόρι της ταινίας είναι δανεισμένο από το άπαικτο θεατρικό έργο της Lily Marissing με τίτλο *Η γυναίκα που άφησε ένα σημάδι καπνού*, που θυμίζει έντονα την *Δίκη* του Κάφκα. Και κάπου εδώ τελειώνουν οι παραπομπές σε πράγματα οικεία για να χωρέσει η έρευνα και οι εκφραστικές αναζητήσεις του σκηνοθέτη. Κεντρικό πρόσωπο της ταινίας είναι μια γυναίκα, η οποία ανακρίνεται σχετικά με ένα αδιευκρίνιστο έγκλημα. Την ανακρίνει κάποιος που θα μπορούσε να είναι δικαστής, ψυχίατρος ακόμα και αστυνομικός. Όλες τις οι απαντήσεις απεικονίζονται σε σκέτσα με κιμωλία, τα οποία ζωγραφίζει η ίδια. Παράλληλα 26 μάρτυρες (όσα τα γράμματα του ολλανδικού αλφάβητου) δίνουν την δική τους ερμηνεία σχετικά με την κατηγορούμενη, όλοι από το σαλόνι του σπιτιού τους και στο ημίφως. Κι ενώ δεν υπάρχει καμμία πραγματικότητα, αρκετά ευκρινής για να δώσει μια ομόφωνη ετυμηγορία, όλοι καταλήγουν στην ενοχή της. Από την αφήγηση μέχρι την κατασκευαστική δομή του φιλμ, ο Staak παίζει με τα όρια της φιμικής γλώσσας. Το φιλμ απαρτίζεται από δέκα βασικές σκηνές που απαριθμούνται με ρωμαϊκά γράμματα. Η κίνηση της κάμερας, πάντα μετωπική προς τα πρόσωπα, ακολουθεί τη λογική της κεντρομόλου δομής, μιας κατασκευής που μοιάζει με τον ιστό της αράχνης: στο κέντρο είναι η γυναίκα, στο μεσαίο κύκλο οι μάρτυρες και στον εξωτερικό κύκλο το περιβάλλον, οι χώροι όπου κινούνται. Έτσι επιτυγχάνεται ο ρυθμός της ταινίας.

Τζ.Π.

Επιλογή: Johan van der Kouken

Το φιλμ ακουμπάει στη παράδοση των δικαστικών δραμάτων όπως το *Witness for the Prosecution* του Ότο Πρέμινγκερ. Είναι μυθοπλασία; Νομίζω πως είναι. Ωστόσο, το *Σημάδια καπνού* τοποθετείται ακριβώς πάνω σ' αυτό, επαναδιατυπώνοντας την έννοια της μυθοπλασίας με τους όρους των θεμελιωδών αρχών της. Είναι μια σκηνοθεσία στην οποία το προφανές ανακαλύπτεται ξανά.

19 Φεβρουαρίου, 19:00

Kahdeksan Surmanluotia Οκτώ θανάσιμες σφαίρες (Φινλανδία, 1972)

Σκηνοθεσία-σενάριο: Mikko Niskanen. Φωτογραφία: Seppo Immonen, Kimmo Simula, Juhani Voutilainen. Μουσική: Erkki Ertama. Ηθοποιοί: Tuulikki Tarsala, Mikko Niskanen, Paavo Pentikäinen, Tauno Paananen,Elina Lilmatainen. Διάρκεια: 145', ασπρόμαυρη, 35mm

Το *Οκτώ θανάσιμες σφαίρες* θεωρείται το αριστούργημα του Niskanen. Βασισμένο σε μια αληθινή τραγωδία αλλά και στις μνήμες του σκηνοθέτη, αφηγείται το χρονικό της δολοφονίας τεσσάρων αστυνομικών από ένα μικρό αγρότη στη φινλανδική επαρχία της Pihlputaa, το χειμώνα του 1969. Ο Niskanen βάσισε το σενάριο πάνω στη συζήτηση που είχε με τον δράστη Tauno Paananen, όταν τον επισκέφτηκε στη φυλακή, αλλά η ταινία δεν αποτελεί πιστή αναπαραγωγή των γεγονότων. Είναι περισσότερο η αφορμή, για να ακουστεί η φωνή των συνηθισμένων ανθρώπων. Ανθρώπων που βίωσαν την απελπισία σε μια άδικη κοινωνία, τη δυσκολία της επιβίωσης, την ψευδαίσθηση της ευτυχίας βουτηγμένοι στην ντόπα του αλκοόλ και των θρησκευτικών κηρυγμάτων. Ο Niskanen, μεγαλωμένος και ο ίδιος στην επαρχία, δεν κρύβει την αντίθεση του στις μεταπολεμικές κοινωνικές αλλαγές που συντελέστηκαν στη χώρα του. Η δύναμή του είναι όμως ότι διακηρύττει την οργή του με τη θέρμη ενός μάρτυρα αλλά και με την ευτυχία ενός μικρού παιδιού. Το πάτημα της σκανδάλης, αν και αναμενόμενη ως εξέλιξη, τον σόκαρε και του «χάρισε» την πιο προσωπική του ταινία. Μετά απ' αυτό το φιλμ, ο Niskanen άνοιξε ένα νέο θεματικό ορίζοντα, με επίκεντρο τα πορτρέτα των ξεχασμένων κατοίκων της φινλανδικής επαρχίας. Ακολουθώντας το ρυθμό της αλλαγής των εποχών και των γιορτών της φύσης, ο Niskanen αφήνεται στην παγανιστική γοητεία του τοπίου και βγάζει στο φως όλο το συναισθηματικό πλούτο της αγροτικής ζωής. Κάθε στιγμή της ταινίας δηλώνει τη σημασία της επιστροφής στις ρίζες ως ανθρώπινη και καλλιτεχνική δύναμη.

Τζ.Π.

Επιλογή: Aki Kaurismäki

19 Φεβρουαρίου, 23:00

RENAULT Scénic

Ευφυΐα Scénic

Ευφυΐα στην άνεση: 24 έξυπνοι αποθηκευτικοί χώροι (!), κλιματιζόμενος χώρος για αναψυκτικά, δυνατότητα διαρύθμισης του εσωτερικού, ανοιγόμενο παράθυρο 5ης πόρτας και...κάθε πράγμα στη θέση του.

Ευφυΐα στην ασφάλεια: Ολοκληρωμένο Σύστημα Προστασίας RENAULT (SRP), standard αερόσακοι οδηγού / συνοδηγού και 2 πλευρικοί (κεφαλής / θώρακος), ABS με EBV, ζώνες ασφαλείας προγραμματισμένης συγκράτησης, σύστημα ISOFIX για παιδικά καθίσματα και...ταξιδέψτε άφοβα.

Ευφυΐα στη δύναμη: 1400 κυβικά - 98 ίπποι και 1.600 κυβικά - 110 ίπποι και...διαλέξτε το είδος οδήγησης που προτιμάτε.

Ευφυΐα στην τιμή...

1.4lt-98hp

**από
5.200.000 δρχ.**